

உ
கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.
சித்தவடமான்மியம்.

இது
ஸ்ரீ வன்னெண்டரவர்கள்
மாணுக்கருள் ஒருவரும்
காலாக்குடி-
ராம. கு. ராமநாதச் செட்டியார்
குமாரகுமாரிய
சொக்கலிங்கச்செட்டியார்
இயற்றியது.

ஐ. சித்தவடம்
க. அர்த்தநாரசுரதீக்ஷிதரவர்கள்
கேட்டுக்கொண்டபடி.
சென்னை :
பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்தில்
அச்சிடப்பெற்றது.

விசுவாவசு ஸ்ரீ சித்திஸாதர்.

சிவபாரம்.

இத்தித்தவாடமாகிய சிவகேசுத்திரம், திருகாவுக்கரசர்
நாயனார், சமணர்கள் எவ்வந்த யானைக்கு எதிரே திருவாய்
மலர்த்தருளிய திருவதிகை வீரட்டானத் திருப்பதிகத்
துள்ளே,

தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒத்தவ டத்தின ராக முருத்திர பட்டமி ரண்கி
முத்து வாடக்கண் டிகையு முளைத்தெழு மூவிலை வேலுஞ்
சித்த வாடமு மதிகைச் சேனூயர் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
தத்துங் கெடிலப் புனனு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

என்பது முதலிய தேவாரங்களாலே அதிக்கப்பெற்றது.

இத்தலத்துக்குரிய தேவாரத்தனித் திருப்பதிகங்கள்
முன் திதம்பரகேசுத்திரத்திலே வன்மீகங்கொண்ட தேவா
ரப்பதிகங்களோடு சேர்த்தனவேயாம்.

இந்நூல் பெரியார்பணியை மறுத்தற்கஞ்சிப் பெரிய புராணம் உபதேசகாண்டம் முதலிய முன்னூல்களில் இத்தலசம்பந்தமாயுள்ள சரித்திரங்களையும், இத்தலத்தைச்சார்ந்த பற்பல புராதனசாதனங்களில் உள்ள சரித்திரங்களையும், தெரிந்தெடுத்துச் சிற்றறிவினனாகிய என்னும் செய்ப்பெற்றது.

“முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும், பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கு—முன்னோரின், வேறுநூல் செய்துமெனு மேற்கோளில் லென்பதற்குங், கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்.” என்னும் விதிபற்றி “தேவுடனே கூடியசொற் செழுந்தமிழோர் தெரிந்துணர்த்த, பாவுடனே கூடியவென் பருப்பொருளும் விழுப்பொருளாங், கோவுடனே கூடிவருங் குருட்டாவு மூர்புகுதும், பூவுடனே கூடியநார் புனிதர்முடி.க் கணியாமால்.” என்று உமாபதிசிவம் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவருட் சுருதியைச் சிரமேற்கொண்டு, அறிவிலியாகிய என்வாய்ப் பிறந்த புன்சொற்கள் ஒப்புயர் விகந்த அற்புதவாய்மைத் திருவருட்பாக்களோடுகூடி இன்சொற்களாய் யாவராலும் அங்கீகரிக்கப் பெறுமென்னும் ஆசையால் இதனுள்ளே சிந்தில இடங்களில் பெரியபுராணத் திருவருட் பாசுரங்கள் சேர்க்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

ஆவ்வருட்பாசரம் எவ்விடத்திருப்பினும், திருவருள்
 விலாசத் தொருபெரும்வாய்மை, அருமையற்புதப் பொரு
 ணையமாதியால், எத்தகு கவியினும் ஒத்தெண்ணுறாது, வேற்
 றுமை தெரிக்கும் பேற்றினவாகும். ஆயினும் என்போ
 லுஞ் சிற்றறிவினார் சிலர், என்புன்கவியோடு ஒத்தெண்ண
 வும் பெறுமோவென்று ஆவ்வபசாரத்தையஞ்சி ஆங்காங்கு
 அத்திருவருட்பாசரங்களின் முதலில் * இவ்வடையாளம்
 இடப்பெற்றுள்ளது.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருப்புத்தூருக்கு அடுத்த மகிபாலன்பட்டி.

கும. மு. க தி ரே ச ச் செ ட் டி ய ர்
இயற்றியது.

சீர்கெழுபஃ றலையரவின் முடிக்கிடந்த நிலவுலகிற் றீரைநீர்
கொன்றைத், தார்கெழுசெஞ் சடி-லவிதை தடாதகையை
மணந்தரசு தனிந டாத்தும், பேர்கெழுதென் னாட்டி-னியல்
பேசலெளி தோவதனிற் பிறங்குஞ் சீர்த்திக், கூர்கெழுவேல்
விழிச்செல்வி மருகியொடுந் திகழ்காராக் குடியாமூதூர். (1)

இன்னவள நகரினுல கியற்றியமா தவப்பயனே யிராம நாத்த,
னென்னுமொரு வணிககுலப் பெருந்தகைபாற் புருடவடி
வெடுத்தாங் குற்றேன், தன்னிகரி விலக்கணமு மிலக்கியமு
நனிதோர்ந்தத் தகையோர்க் கெல்லாம், பன்னுகூர வனுமாகி
யென்னுயிரி னெனக்கினிய பண்பு மிக்கோன், (2)

விரிவாய வேதசிவா கமங்கனெ லாம்பதிகிவமேவிளக்குமுண்
மைப், பரிவாலச் சைவமெனும் பயிருலகப் பனைவளர்வான்
பகர்பன்னூலாம், பொருளார்நன் னீர்பொழிபாக் கண்ணி
யகொண் டுவனையான் புலனில் லோருந், திரிவாய பசுநா
ல்கற் றுளமழியா வகைதெருட்டுந் தெருட்சி வாய்க்கோன்.

தானறிதான் முறையொழுக்காற் றெரித்தொளிர்வே எனகம்
புறமுஞ் சாலப் போற்றும், தூநெறியோ னருள்பொறை
யின் சொல்வாய்மை யறணெனத்தற் றுழப் பெற்றோன்,
வாணுறுவண் கற்பகமோ ரறிவாகிக் கீழுறமேல் வயங்கும்
வண்மைப், பானிறையோர்ந் தனித்திசைகொள் சொக்கனிங்
கப் பெயர்புனைந்த படிமையான். (சு)

மாதொருகூற் றவன்புகழா மறைப்பொருளைச் செந்தமிழால்
வழங்கி னாரு, னோதிருவர் வரும்பேற்றை யுடையதிரு முனை
ப்பாடி யொருபேர் நாட்டிற், தீதிகந்த செம்மணியாற் கன்
னலுரு தரளத்தாற் செய்க டோறும், போதவிழ்பு தாமரை
யுங் கயிரவமு மிரவுபகல் பொலிசீர் சான்ற. (ரு)

சித்தவட மெனும்பதியின் மான்மியத்தைச் செந்தமிழாற்
சேக்கி ழார்மு, னொத்ததிரு வாய்மலர்ந்த வுலகெலா மென்
னுமருளுரைமுற் கொண்ட, பத்தியிருந் திருத்தொண்டர்
புராணச்சொற் பொருளெனும்பதிக ளீன்ற, வுத்தமமா
வருண்மகவீ தெனப்புலவர் பாராட்டி யுவந்துபோற்ற (சு)

சுருங்கியசொற் பார்த்தபொரு லெங்கிடனா யணிகணனி துவ
ன்று மில்லாய், வருங்கதிரோன் போலானு மாணவர்த மக
விருளை மடிக்குஞ் சோதி, தருங்கதிராய்த் திகழுகறும் தனி
த்தேறல் சுரும்பிரதஞ் சமைந்த கீரம், ஒருங்குகுழி இப் போ
ந்ததென வுரைத்தனனிந் தூன்மகிமை யுரைப்பார் யாரே ()

வம்மின் புலவீரம் மான்மியமாம் பேரமுதைத்
தூய்ம்மி னிருமைச் சுக்ம்பெறுமின்—செம்மை
தரும்பே ரறிவெய்திச் சைவ நெறிக்கண்
மிரும்பேறு பெற்றுய்யு மின்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்.
கூ	எ	சு	கிதுவொபொழுது	கிதுபொழுது
”	”	”	யிவ்ளி	யிவ்வொளி
கந	உஅ	சு	புள்ளன	புள்ளன
கச	க	சு	வடத்தியன்மு	மங்கிழவறமு
கடு	கூ	உ	சேகழார்	சேகங்கழார்
ககூ	கந	க	புத்தூர	புத்தூர்
கஎ	ககூ	ந	சித்திரு	சித்திரு
உந	ககூ	க	தவசின்	தவிசின்
ந௦	நசு	க	லிப்படி	லிப்படி
நக	நஎ	சு	சிவத்துஞ்சார்	சிவத்துவஞ்சார்
நஉ	கூந	உ	தாணையார்	தாணையார்
சுந	கஉந	உ	நாணர்	நாணர்
அ௦	ச௦ந	உ	வித்தா	வித்தா
அக	க	சு	பூண்டு	பூண்டு
அஉ	கூ	டு	ளாலவந்தி	ளாலவந்தி
கூசு	சு	ந	னெறிக்கே	னெறிக்கே
”	கூ	உ	மசனென	மசனென

உ

சிவமயம்.

சித்தவடமான்மியம்.

கா ப் பி.

கீர மான்மதி வேணிய னேயமார்
கீர மான்மதிற் சித்த வடத்திய
கீர மான்மதி தேற்றுகென் றைங்காப்
கீர மான்மதி யார்பதம் பேணுவாம்.

வாழ்த்து.

வான்வ முங்குக மல்குக பல்வளந்
தான்வ முங்குக பூதிமுற் சாதன
மேன்வ முங்குக மேத சிவாகமங்
கோன்வ முங்கரு ணீதி குலாவுக.

நாற்பாயன்.

மன்னு சித்த வடப்பெரு மான்மியஞ்
சொன்ன ஷத்தமர் கேள்விசெய் தூயவர்
தன்னி கச்சகந் துய்த்தனர் முற்றுமை
தன்னி டத்தரன் பூங்கழல் சார்வரால்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்.
கூ	எ	சு	கிதுவொபொழுது	கிதுபொழுது
”	”	”	யிவ்ளி	யிவ்வொளி
கந	உஅ	சு	புள்ளன	புள்ளன
கசு	க	சு	வடத்தியன்மு	மகிழ்வறமு
கடு	கூ	உ	சேக்ழார்	சேக்கிழார்
ககூ	கந	க	புத்தூர	புத்தூர்
சஎ	ககூ	ந	சித்திரு	சித்திரு
உந	சகூ	க	தவிசின்	தவிசின்
ந0	நசு	க	லிப்படி	லிப்படி
நக	நஎ	சு	சிவத்துஞ்சார்	சிவத்துவஞ்சார்
நஉ	கந	உ	தாணையார்	தாணையார்
சந	கஉந	உ	நாணர்	நாணர்
அ0	க0ந	உ	வித்தூ	வித்தூ
அக	க	சு	பூண்டு	பூண்டு
அஉ	கூ	நு	ளாலவகித்து	ளாலவகித்து
கூசு	சு	ந	னெறிக்கே	னெறிக்கே
”	கூ	உ	மசனென்ன	மசனென்ன

உ

சிவமயம்.

சித்தவடமான்மியம்.

காப்டி.

நீர மான்மதி வேணிய னேயமார்
சீர மான்மதிற் சித்த வடத்திய
தேர மான்மதி தேற்றுகென் றைங்காப்
பேர மான்மதி யாப்பதம் பேணுவாம்.

(க)

வாழ்த்து.

வான்வ முங்குக மல்குக பல்வளந்
தான்வ முங்குக பூதிமுற் சாதன
மேன்வ முங்குக வேத சிவாகமங்
கோன்வ முங்கரு ணீதி குலாவுக.

(உ)

தூற்பயன்.

மன்னு சித்த வடப்பெரு மான்மியஞ்
சொன்ன வுத்தமர் கேள்விசெய் தூயவா
தூன்னி கச்சுகந் தூய்த்தனர் முற்றுமை
தன்னி டத்தரன் பூங்கழல் சார்வரால்.

(ஈ)

சித்தவடமான்மியம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

ஆதிசிதம்பரசர்.

பூமன் மாதவ னாதியர் போற்றிய
காமம் யாவுங் களிப்ப வளித்திருஞ்
சேம வாழ்வரு ளாதி சிதம்பர
நாம நாயகன் சேவடி நாடுவாம்.

(ச)

சிவகாமியம்மை.

தாம வல்லி மலர்ப்பதந் தாழ்ந்தவர்க்
கியாம வல்லின் மறைக்கு மிருண்மலச்
சேம வல்லி சிதைக்குஞ் சிவைசிவ
காம வல்லி யடிக்கம லங்களே.

(ரு)

வீரட்டேசுரர். வேறு.

சுருதிநிய மங்கடந்துந் தொண்டரிற்போந் தருளுநிலை துல
ங்கப் போக்கு, வரவிலனா கியுஞ்சித்த வடமடத்திற் கதிகை
யொரீஇ வந்தாங் கன்பு, தருதிலக வதியன்னை தனக்கருளிப்
புரமுவர் தமக்காங் கெய்தி, யருள்பெரிய வம்மைபிடந்
தமர்வீரட் டேசனடி யகத்துள் வைப்பாம்.

(சு)

நடேசர். வேறு.

ஆன்னை யாயுல கீன்றவ ளாருயிர்க்
கின்ன லந்தரற் கேன்றுகண் டின்புற

கடவள் வாழ்த்து.

ந.

தன்ன றாந்தொழி னித்த நவிற்றிடு
மென்னை யாளுடை யான்கழ லேத்துவாம்.

(௭)

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

சூரவ ரென்று குறிப்பவர் யாருந்தங்
சூரவ னென்று குறிக்கு நலத்தினக்
சூரவு பூண வடகிழல் கொண்டமர்
சூரவ னுண்மலர்ச் சேவடி கூறுவாம்.

(௮)

கணேச சுப்பிரமணியர்கள்.

இளவ லின்புற வானனக்கேற்பவோர்
களப மாகிக் கடி-துசென் றுனையவ்
வளவின் வல்லி வலிய வனைப்பவின்
புளம கிழ்ந்த வொருவனை யுன்னுவாம்.

(௯)

வீரபத்திரர், வைரவர், நந்திகேசுரர்.

தக்கன் மாமகஞ் சாய்த்த தலைவனைச்
செக்கண் மான்மகன் சென்னியங் கையனை
முக்க ணைந்தை கயிலையின் முன்னமர்
மிக்க நந்தி விமலனைப் போற்றுவாம்.

(௧௦)

விண்டு, இலக்குமி, சரஸ்வதி, அகத்தியர்.

உலக ளிக்கு மொருவ னிறத்தமர்ந்
தலகில் செல்வ மனிக்கு மிறைவிநூற்

றல்கொள் பாரதி தண்டமிழ் தந்தருண்
மலய மாமுனி பாதம் வழுத்துவாம்.

(கக)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். வேறு.

அழுதுணர் வளிப்போ ரன்னை யத்தரே யவரே யீச, னுமை
யவ நிருவே றற்றிங் கோருரு வாயும் வாம, நிமிர்வலத்
தழுது சுட்டந் நிலையுணர்த் தினங்கோ லத்தோ, டெமைய
ருள் காழி வாழ்சே யிணையடிப் புணைபெற் றாய்வாம். (கஉ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

தொடர்வறத் தொடர்ந்து சுத்தாத் துவிதவாழ் வொன்றி
நின்று, மடிமையென் றாங்குங் காட்டற் கஞ்சலி கரமும்
பாசங், கடியுழ வார ஞானக் கதிர்ப்படைக் கலமுங் கொ
ண்ட, விடையா வன்பின் கோலத் திறைவனை யிறைஞ்சி
வாழ்வாம். (கங)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

சிவராச யோகச் செங்கோல் செந்நெறிச் செலுத்துஞ் செ
ங்கோ, றவராசச் செங்கோல் செண்டு தம்பிரான் றேழு
ரென்பேர், புனிராச மன்றற் கோலஞ் சிவன்றரப் பூண்ட
நாவற், கவிராசராச நம்பி உணைகழ வினைகிற் கொள் வாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

கற்பன வமையு மென்று கழறியு மிடங்கைக் கொண்டே,
தற்பரன் கைச்சாத் தென்று தனித்திரு வாச கத்தை, யற்

கடவுள் வாழ்த்து.

௫

பிணைந் தெழுத்தெண் கண்டி வலங்கைக்கொண் டருளு மண்
ணல், சிற்பத கமல நாளுஞ் சென்னிவைத் தின்ன தீர்ப்பாம்.

சண்டேசுரர், அறுபத்துமூவர், நம்பியாண்டார்

நம்பிகள், சேக்கிழார். வேறு.

தம்பி ரான்பொற் சடைக்கொன்றைத் தாரினோன்
பம்பு தொண்டத் தொகையமர் பண்பினோர்
நம்பி யாண்டாரெ னம்பி யுலகெலா
மென்பொன் வாய்மைபெற் றுன்கழ லெண்ணுவாம். (௧௬)

மெய்கண்டசிவாசாரியர். வேறு.

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டெனுஞ்சுருதி
வாய்மைநிலை யாகமகி மலிதவமே வலிதாகத்
தூயதிரு வெண்ணெய்நல் லூர்ச் சுவேதவனப் பெருமாளென்
ருயவருண் மெய்கண்டா னடிக்கமல முடிக்கணிவாம். (௧௭)

அருணந்திசிவாசாரியர்.

அரியசக லாகமபண் டிதப்பெயரே யதித்திருந் தும்
பெரியமலம் பிரியமலம் பெறவினனி மெய்கண்டான்
விரியமல மலரடிக்கீழ் வீழ்ந்துறுகப் பற்றிகின்றே
தூரியநிலை மேனிலைநந் தூயனடி யேபணிவாம், (௧௮)

சு

சித்தவடமான்மியம்.

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்.

மறைஞான சம்பந்தம் வாய்ந்துமுமா பதிசிவத்தை
மறைஞான சம்பந்தன் வாக்கினறச் சித்தாந்த
மறைஞான சம்பந்த மன்னருனோக் களித்தாண்ட
மறைஞான சம்பந்த மணியெழுடி மணியாமே. (கக)

உமாபதிசிவாசாரியர்.

வையகமின் புறநின்ற மலரடியென் * நெடுத்தாண்ட
செய்யதிரு வடியென்றுந் திருவருண்மாண் டெளிந்துலக
முய்யவருள் வாய்மலர்ந்தெ முறுகணறத் தெறுகணருட்
பிய்யவுமா பதியடிக டியடிக டியாமே. (உ௦)

பட்டினத்தடிகள். வேறு.

காதற்ற ஆசி வாச கந்நசை யெல்லா நீக்கந்
தீதற்ற தனிநிர் வாண தீக்கையாத் திகம்ப ரங்கொண்
டேதற்ற துறவுக் காணி யெனவமர்ந் திரவு கங்குற் [வாம்.
போதற்ற நிலைகொள் வெண்காட் டடிகடாள் போற்றி வாழ்
சித்தவடஞ்சார்ந்து திருவருள்பெற்றோர். வேறு.

திருவமிகு சித்தவட மாநகர்புக காதி சிதம்பரநா யகன்மு
னஞ் சேர்ந் தருணிலைபெற் றவரெம், பெரியர்திரு நாவரசர்
திலகவதியிவரைப் பெற்றுயரும் புகழோர் மாநினியார் பே
ணும், பொருவில்புக ழுப்பூதி வன்றெண்டர் திருவைப் புண

* உம்மை தொக்கது.

திருமால் கருடனகத் தியமுனிவன் வானில், வருமதியிற்
திரன்றனத னாதிதிரு வாளர் மாணிலைமை பேணிநிதம் வழ
த்துதல்செய் திவ்வாம். (௨௨)

கடவுள்வாழ்த் து முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௨௨.

பாயிரம்.

திருவருளால் வெள்ளிபத்திற் றிருக்கயிலைக் கெமதுகுல தெ
ய்வநம்பி, மருவுறுநாட் டாழ்வராயின் மாணவமா முனிவர்
குழா மருங்கு சூழத், தருமுபமன் னியபகவான் சைவநா
லெதித்தோதிச் சாருங் காலைப், பெருகொளியொன் றெதிர்
தோன்றப் பேரன்பே யுருவாயப் பெரியோ னுங்கே. (௧)

திருத்தகுமவ் வொளிதோன்றுந் திசைநோக்கித் துண்ணெ
னமேற் செங்கை கூம்பக், கருத்தொருமிந் தெழுந்தன்பு
கனிந்தொழுகா னந்தவெள்ளக் கண்ணீர் மாரி, பெருத்தெ
ழகின் றருளினனப்பெறலருமற் புதனோக்கிப் பெருந்த வந்
தோ, ரருத்திமிக வுடனெழுந்தவ் வாசான்பொற் கடிக்கமல
வடிக்கட் டாழ்ந்தே. (௨)

எமையுடையா யருட்கோலத் தெழிலுடையா யிந் துடையா
திலங்கும் வேணி, நமையுடையான் றனையன்றி நாளுடை

அ

சித்தவடமான்மியம்.

யார் யாவரையு நாடா வுள்ளத், தமையுடையாய் கமையு
டையா யருளுடையாய் தெருளுடையா யளவா வின்பக்,
கமையுடையாய் முமையுடையாய் கண்ணுடையாய் விண்ணு
டையார் கருதும் வாழ்வே. (ங)

எவ்வுலகு மீடேற விவ்வுலகம் பீடேற விலங்குஞ் சோழர்
தெய்விகமா நாடேறச் சீவரெலாம் வீடேறச் சிற்ச பேசன்,
றீவ்வியவைந் தொழினடனஞ் செய்தருளத் தானிபனாய்த்
தேசமெல்லா, முய்வுதரும் புலிமுனிசெ யொளிர்தவமே
யுருவாகி யுதித்த தோன்றால். (ச)

போதில்வரு தாதைதரு புத்திரனும் வசிட்டமுனி பொருவி
லார்வ, மாதருற வெடுத்தணைத்து மகிழ்மருகா முருகாவம்
மாத வன்பாங், கோதுறுவான் பசுப்பாலுண் னெபழக்கத்
தாற்றுதை யுடசத் தப்பா, லாதரமுற் றரனளிப்ப வருட்க
டலே பாற்கடலா வருந்து மெந்தாய். (ரு)

வேறு.

சம்புவி னடிப்போ தல்லாற் றடக்கைகூடம் புதல்வே றெங்கு
மெம்பிரா னின்க ணின்றே யீண்டெழுந் திருகை கூப்பி
யன்புரு வாகி நின்றா யற்புத மிதென்கொ லைய
நம்புமெஞ் சங்கை நீங்க நவில்கென நமந்தார் மீட்டும். (சு)

அதுதிருச் செவிக்கொண் டெம்மை யாளுடை முனிவர்கோ
மான், முதுவுண ரன்பி னந்தண் முனிவரர் கேட்பவோதும்,

விதுமுடி யவனே தானும் விமலவன் றெண்ட வாழ்விங், கிது
பொழுதழைப்பப்போ துமெழுச்சியிவ்வொளியின்றேற்றம்.

அனையவன் றெண்ட நாமத் தருமணி யெம்மா லேனை,
முனிவரா லயன்மா லாதி முதல்வரா லுருத்திராதி, புனித
ரா லெவர்க ளாலும் பொற்கழல் பணிந்து போற்றுந், தனி
முதற் பொருளென் றோதுந் தத்துவ முணர்ந்த நெஞ்சம்.

எவ்வகைத் தடையி னாலு மிடர்கொளத் தாழ்க்கு மோநேர்
செவ்விதி னோடி யன்னோன் றிருவடி நிழற்றி னேத்த
திவ்விடை யுடலந் தானே யெழுந்தகை குவிந்து நின்ற
கவ்வியற் காந்த நேரிற் கரும்பொன்சேட் டித்தல் போல. ()

உம்மைநற் றவப்பே றென்கோ வொன்றியே நிரந்த ரஞ்செ,
யிம்மைநற் றவப்பே றென்கோ விர்திர னயன்மால் வாணோர்,
செம்மைமா முனிவர் சூழ்ந்து சேவிப்ப வெண்க ளிற்றி, னெ
ம்மையா ணம்பி போது மெழுச்சினேர் காணப் பெற்றோம்.()

என்றிவை யருளிச் செய்ய விருந்தவச் செல்வர் யாரு
மன்றுளத் தார்வங் கூர வடிக்கடி யிறைஞ்சி யெந்தாய்
நன்றுட லெடுத்த பேறு நயந்தன மனைய நம்பி
தன்றனிப் புகழே யன்றோ தக்கது கேள்விக் கென்றார்.(கக)

பின்னரு மடியிற் றுழ்ந்து பேசுவா னாய நின்வாக்
கின்னிது காறுங் கூறு மிறைவன்மான் மியங்க ளெல்லாம்
பன்னுமோ ருடலே யிந்தப் பரமன்மான் மியமே யான்மா
வுன்னுயி ருடன்சேர்ந் தன்றி யுடறனித் துறுவ துண்டோ.

ஆதலா லுயிரே யாகு மத்தகு மான்மி யத்தை
யோதலா லடியே முய்ய ஷுனாத்தருள் செய்க லவா
வீதலால் வேட்கை யாது மின்றெமக் தென்றா ரன்னோர்
காதலான் மார்த்த மென்றே கடைப்பிடித் துலக முய்வான்.

தீக்கையின் நியற்றும் பூசை செயங்கணிப் பலமென் னோர்ந்த
வேக்கமிக் கடைந்த கண்ணற் துணையடி சென்னி சூட்டி
யாட்கொளீஇச் சைவ தீக்கை யளித்தரு ளண்ண னம்மி
தாட்கடித் கமலப் போது தன்றிரு முடியிற் சூடி. (கச)

திருவுள்ளம் வாய்மை கிட்கைத் திறத்தினத் துனிதா னந்தப்
பெருவெள்ளத் துள்ளு லாவப் பேருல கெல்லாஞ் செய்த
பொருவெள்ள லருந்த வத்தாற் புனிதவன் னெண்ட நாமத்
தொருவள்ளல் சரித வாய்மை யுண்மலர்க் துணாய்தானான்.

அத்திரு நம்பி யானு ரன்னன்பான் மியஞ்சொல் காலைச்,
சுத்தமாண் பிழிற் றெண்டத் தொகையுவுக் தனை நம்பி,
பத்தியி னானு மின்கட் பகர்ந்தமை யுணாய்பக் கேட்டோ, சித்
தொகைத் தொண்டர் யாவ ரியம்புகென் நினைஞ்சி னுமால்.

அவர்திருந் தொண்டெ லாமு மடை னினி லருளிச் செய்தே,
தவர்முடி யடிகள் சூடுந் தம்பிரான் னோழர் வேழ, மிவருபு
கயிலைக் கேரு மிருஞ்செய லீற்றிற் போற்றிப், புவனமுற்
றய்யும் வாய்மைப் புனிதமாண் சரிதஞ் சொன்னான். (கௌ)

வேறு.

விரிதருமிச் சரிதநயம் விளம்புபமன் னியபபத்த விலாச மெ
ன்டோர், மருவுமிலே தன்றியுந்தென் மலையுனி யுங்காதல் வச
னாய்த் தற்குழ், திருமுனிவர்க் கோதியுந் தியபத்த விலாச
மென்டோர் தெருணா நந்தா, வருள்சிவமே தாமாபிவ் வை
யார்தரு மிருதூனு மகில மெங்கும். (கஅ)

பொருளில்சிவ புராணகிர பூடணமாய் விளங்கிடவும் பொ
ருப்பி லன்னைக், கொருடையுறச் சிவபெருமா னுபதேச ரக
சியத்து முந்த வாய்வை, தருசரித மருளினைத் தகைநோ
க்கி னுண்ண திவு சாருழில்லார், வருமெனைய புராணாதிவகை
தூல்போ விதுவுமிரு மாத வந்தீதார். (கக)

தாமுலாசெய் புராணமலாந் நனிமுதலாம் பகபதிவா சக
மேவென்றிக், காபருள்கூ ராதவே தாகமம்போந் திரமே
ற்கொண்ட கில மெல்லா, மேமுறவே திருவுள்கொண்டி னை
த்தருளி னுன்பம மென்ப தல்லா, னுமுணரு கீடமென் டோ
நாய் கிருமிந் தான்முன்று நனி, னுங் காலை. (க௦)

வா பொழிந் திரபணியா வாங்குநத்தென் நயிழ்காட் டின்
மாத வந்தாந், மா ரோளிசூழ் திந்நனையிந் பாய்சேக்கி
ழார்க்கருளிப் பம மவளின், துட னுலகெ லாமெனுஞ்ஞோ
னாவா தான்முந் துறுங் பாறு மோவா வேவாசைத், தொடர்வு
நமா மணிமொ கீப்பாந் தாய்தனித்தந் தான்முமுதுஞ்சொல்
வித் தானுல். (க௧)

அத்தகுநா றன்பெயரா லருட்கலைக னெவற்றினுமிக் கதிக
மென்றே, யெத்தகையோ ரும்புகழ வியற்பெரிய புராண
மென விலங்கு மீதி, னத்தருள்கூர் வாகீசர் நம்பியிவர் புரா
ணத்தினடைபெற் றோங்குஞ், சித்தவட மான்மியமித் திரு
ப்புகழைத் தனித்தெடுத்தோர் தென்னூலாக்கி. (உஉ)

நீதருகென் றத்தலத்தி னிகழ்வாசன் சிவநேச னிகம தே
சன், மாதவனப் பூதிசூல மரபினன்கங் காதரப்பேர் மறை
யோன் மைந்த, னேதமில்சீ ரார்த்தநா ரீசரசன் மாவென்ன
வியம்பு நாமன், மேதகுரைட் டிகப்பிரம சரியநிலை நிற்குன்
றான் விளம்பி னானல். (உங)

வேறு.

இவ்வுரை தகுநீ யிவ்வா றியற்றுதி பென்ன வேவிச்
செய்வித்தா னொருவ னன்னான் சீர்த்திவல் லுநரிங் காரே
யவ்விதை பெயரோ வென்னி லம்பல வாண நாமத்
திவ்விய நாவ லாளன் சிவந்துவம் பழுத்த சீலன். (உச)

என்னையா ரருள்வி லாசத் தியைத்திரண் டற்ற வின்ப
மெய்நிலைக் கேது வாய மெய்கண்ட கருதி வாய்மை
தன்னிலை யிலங்கக் காட்டுஞ் சதூரனிங் கவனே யாகு
மிந்நிலைக் கேவு கார்த்தா யான்வினை முதலொன் றல்லேன்.()

ஆன்னையர் பிதாக்கள் பார மாமொன்று காட்டித் தூக்கு
கென்னிலாங் குழந்தொ னாம விளஞ்சிறு ரிணைய வாற்றார்

முன்னஃ துடனாய்த் தாமே முடிப்பதிவ் வுலகிற் கண்டாம்
பின்னையேதெமக்கிந் நூல்செய்பெற்றியிற்றடையொன்றம்ம.

வேறு.

இச்சித்த வெலாமளிக்கு மிச்சித்த வடமகிமை யினை * மாக்
காதை, நச்சித்தன் வாப்மலர்ந்த நாவையர்சீர்ச் சேவையர்
கோ னயந்து பல்வே, றுச்சித்தம் பொருள்விரிய வுரைதொ
குத்த வகைவிளங்க வுணர்வின் றேனு, மச்சித்த மகிழ்ந்த
ருளு மண்ணல்கழ லெண்ணியடிக்க கடிதாழ்ந்தேத்தி. (உஎ)

சொன்னதனி மாக்கதையிற் றொகுத்தசில விரித்தும்விரி
தொகுத்து மேலு, நன்னருப தேசகாண் டம்முதலு லினு
மிந்த நகர்முன் னாகப், பன்னுமுனைப் பாடிநகர்ப் பண் திளசா
தனலிகிதப் பகுப்பி னுள்ளு, மிந்நகர்மாண் புள்ளவைவாரந்
தெதித்துமொரு காதையென விசைத்து னேனல். (உஅ)

* மாக்காதை, - பெரியபுராணம்.

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆதத்திருவிருத்தம் ௫௦.

சித்தவடச்சருக்கம்.

திருமா தமரு மணிமார்பன் சென்று காணாத் திருவடி-க, னொ
ருவா தொளிரு முளக்கமலத் துறுவர் குழாங்க டமைப்பா
ர்த்தெம், பெருமா னுபமன் னியபகவான் பிறங்குஞ் சித்த
வடத்தியன்மு, னருள்வாய் மையினு நனியுலகெ லாம்பன்
முறைபார்த் தன்புருவாய். (க)

உள்ள படிபே ரானந்த வுத்தி மூழ்கி மெய்த்தொண்டர், வள்
ளன் மலிபே ரன்பமுது மடுக்கு மிறைபே ரருளமுதுந், தெ
ள்ளு முணர்வாம் வயிரூரத் திடபத் திமைத்தே மலர்க்கரத்
தா, லள்ளி யள்ளி நுகர்ந் துகர்ந் தளவாக் களிகூர்ந்ததும
யமாய். (உ)

சைவ தீக்கைச் சிவநியமச் சார்பினோர்க்குச் சாற்றுதுமிவ்
முய்வைத் தருநா லெனுமார்வ முந்த வெளிவந் துரைப்பன
வே, நெய்வைத் தழலி னெஞ்சருக நிகழ்கம் பலையுங் கண்ணீ
ருந், தெய்வத் தனிநாத் தழுதழுப்புந் திருவாய் குழறுமொ
ழிவாய்ப்பும். (ங)

இன்ன வகைபற் பலகுணனு மியல்பி னனிக்கு மியற்றுகப்,
பன்னு மாண்டா னடிமைகளின் பான்மை திருத்தொண்
டின்பகுதி, மன்னு மன்பின் வகைக்செயல்கள் வழங்கு மரு
ளின் றொகைவிரிக, ளன்ன வற்றி னியல்பாய வருமை பெ
ருமை பாராட்டி. (ச)

திருமாண் சைவ மரபிலங்கச் செப்பற் கருஞ்சம் பிரதாயம்,
பெருமாண் டனிப்பே ரன்பொழுகப் பேணி யுனாவாக்கிய
வகையுள், வருமாண் பொருளின் த்ருநயங்கண் மற்றுமொ
ருங்கே தொகுத்துலகுக், கருண்மா மூல பண்டாரமாக வரு
ட்சேக் கிழார்டெருமான். (ரு)

வேறு.

அருளிய பெரிய புராணத்து ளிலங்கு மரும்பொருட் பகு
திக னோக்கித், தெருளிய விரிய வுரைத்தரு ணனைஞ் சேக்
ழார்க் கெளிதலா லேனைப், பொருளியன் மனத்தி னரிபிர
மாதி புலவர்க்கு மரிதெனப் புகன்று, கருளியல் கடந்த
வுமாபதி சிவமே கழறிவற் புறுத்திநிமென்றால். (சு)

ஏழைநா யடியே னதீவொரு சிறிது மில்லவ னல்லவ ரிட
ஞ்சே, ஞழையோ நிலைபெற் றுயவுமொட் டாத வுறுவினைச்
சிறியனென் றலபல், பீழையேன் வழியென் றொழிவுறு குழி
யிற் பெரி துவந் திறங்கியாழ் பேதை, காழையோமன்னு மெ
ன்செய்கேன் பெரியர் கட்டுரை மறைதரு கனமும். (எ)

புலவரிங் கிவன்செய் தூல்பல வழுக்கள் பொதிந்ததென்
றால்வரு வனவும், பலனுறந் தூக்கி முன்னது கனஞ்செய்
பான்மையாற் பரவைகோ னாதி, நலருப மனியர் சேக்கிழா
ராதி நாயகர் சேயடி நளினந், தலைமிசை யடியேன் றரித்
தொரு வாறு சாற்றுவான் றொடங்கினே னம்ம. (அ)

நால்வர்பொன் பாடல் பெறுதிருத் தலஞ்சேர் நாடுமூ வேந்
தர்பே ராதி, யால்வரு நாடா மவைகள்பூ மகட்கோ ராரத்
தின் சூழ்மணி யாக, மேல்வரு நடுநா யகமணி யாகி விரவி
யன் மேன்மையை விளக்குஞ், சால்வரு தன்பே ரிடுகுறி
யளவிற் றகவுணர்த் திடுநடு நாடு. (க௯)

நவிலுமிந் நாட்டுட் டிருமுனைப் பாடி நாடத் னுள்ளொளி
யாகித், திவளுமா சமய குரவர்நால் வேருந் திருவவ தார
ரஞ்செய் திடமா, தவமுறு நாடோர் மூன்றிரண் டொவ்
வேர் தலைவரைத் தந்ததின் நாடே, யவர்தமி லிருவ ரவத
ரித் திடச்செ யருந்தவம் புரிந்ததா ரளப்பார். (க௧௦)

இன்னநன் னுட்டிற் கண்ணுதற் பரன்வீற் றிருந்தரு டலம்
பல விவற்றுண், மன்னுமேழ் சிறந்த விவற்றினுட் சித்தவட
மெனுந் தடநகர் வயங்கு, மன்னமா நகரங் கிழக்கிருகுரோ
சத் தளவினி லதிகைமா நகரந், தென்னுல கணிமை நிறை
புனற் கெடி-லச் சிறப்புயர் சீவமா நதியே. (க௧௧)

ஆணியதென் மேற்கோர் கடி-கையி லெம்மை யாளுடை
யரசவ தரித்த, கணிதிரு வாழார் நிருதியி லாறு கடி-கையி
லெம்மையா ளுடைய, மணிதிரு நம்பி யவதரித் தருணை வந்
திரு நகரநேர் மேற்கோர், குணிசெய்கா வதத்திற் றிருவெ
ண்ணெய் நல்லூர் குலவுகாற் றிசையிலோர் கடி-கை. (க௧௨)

தனின்மணம் வந்த தகுதிருப் புத்தூர் சாற்றுநேர் வடக்கிரு
கடி-கை, யினில்வரு பெண்ணை நதிதிருத் துறையூ ரெனுந்

திருத் தலங்களோ ராறும், வினவுமா றிரண்டுஞ் சூழ்வுற நா
ப்பண் வீற்றிருந் தருளுமே லினைய, புனிதமான் சித்த வட
ப்பெருந் தலத்தின் பொற்பெனற் புகலுதற் கெளிதோ. ()

தெருளுறு கெடில மாநதி நிருதி திசையில்வாழ் நாவலூர்த்
தென்பால், வருநர சிங்க முனையரெம் மடிகள் வன்றெண்
டர் தமைமக வாக்கொண், டருளர சமர்மா ளிகைவட பாற்
சென் றத்திரு நாவலூர்க் கீழ்பாற், றிருமியுத் தரவா கினியி
னோர் கடிகை சென்றுபின் ஸூர்வத்திற் செலுமால். (கச)

பெண்ணைமா நதிதா னந்தியெம் பெருமான் பெருவரைப் பிற
ந்தவன் புகத்தவ், வண்ணறன் பாத்தோற் பவைபினு கினிமு
னரும்பெயர் புனைந்துபா வனமா, யெண்ணுல குயப்போந்
தலைபுகுந் தின்புற் றிலங்குமா லிந்தி யிரண்டும், வண்ண
மார் சித்த வடத்திருத் தரள வடத்திரு பாலினும் வயங்கும்.

இத்திரு நகர்க்கோ ரின்னுயி ரார்கி யிலங்குமா லெம்மையா
ளீச, னத்திரு நடமுன் காட்டிவேட் டமரு மன்பினர்க் கின்
பவீ டருளுஞ், சித்திரு நிபத்தாற் றரித்தரு ளாதி சிதம்பரே
சத்திரு வருண, மத்திரு மூர்த்தி யாய்ச்சிவ காம வல்லியோ
டமர்ந்தருள் கோயில். (கசு)

இதமரு ளாதி சிதம்பர நாக விவிங்கமேன் முகத்திருந் தரு
ளக், கதியுயிர் பெற்றேந் காண்டகு கருத்தோ கவினிடையொ
துகாண் வீருப்போ, பதியலாற் பரமேற் பாவையர் பார்க்கப்
படாதெனப் பயிற்றிடு பண்போ, முதசிவ காம வல்லிபூர்
வாபி முகத்தமர்ந் தருளுமக் கோயில். (கசு)

தன்னரு ளடைந்தார் தனையொரு வாமற் சார்தனோர் காட்
டுத றகையப், பொன்னிற மாலிந் தறவன்புள் சுநாசி புகழ்
னார் மாதினி யாரோ, டென்னையா ளரசு நம்பியப் பூதியின்ன
வர் விம்பமோ டென்றும், பன்னுறு பரிவா ரங்கள் சூழ் வுற
வெம் பரமன்வீற் றிருக்குமக் கோயில். (௧௮)

இத்தளி யதனு ளீசமா திரத்தி லெறுழ்வலிச் சூலைநோய்
தீர்த்த, வுத்தம தீர்த்தங் கூபநீர் வடிவா யுள்ளதொன் றத
னையா ருரைப்பார், பொத்திய மலநோய் தீர்த்திமம் வாய்மை
புலனுறக் காண்பரி தேனு, மெத்திற நோயு முழுந்தமிழ் புன
லா விரித்தனோர் காணலா மின்றும். (௧௯)

பரவுமிக் கோயிற் புறத்தபி முகமாம் பச்சிம துவாரத்தின்
வலப்பாற், றிருமடந் திலக வதிமட மெனும்பேர் திகழ்வுற
வுலகெலாஞ் சிறக்கு, மருவரு னருவா கீசர்க்குத் திலக வதி
திரு மந்திர நீரோ, டருளற னல்கி யருளிட னென்ற லன்
னதன் மகிமையா ரறைவார். (௨௦)

திருமட மிதன்பா லொருவடம் வடபாற் றிகழுமீ தரும
றைச் சிரமோ, வெருமடங் கடிந்தோ ருள்ளமோ சுத்த வித்
தியா நிலயமோ பரம, குருமணி யெல்லாம் வல்லமா சித்த
குலமணி வீற்றிருந் தருளு, மருமணி யதன்பாற் சனகர்முன்
னாய வருட்சிவ சித்தராங் கமர்வார். (௨௧)

அன்னமா சித்தர் தருதிரு வருள்வேட் டளவிலாச் சித்தர்வந்
தமர்வா, ரிந்நிழ லிறைவ னடிநிழ லென்பார் யாந்திருக் சை

சித்தவடச்சருக்கம்.

கூக

லேநின் றேகு, நன்னெறி மலயக் கிடையினைப் பாற்று நறு
நிழ லீதென நயப்பார், துன்னியிவ் வகைபல் சித்தர்கள்
சூழத் துணையிலவ் வடதருத் துலங்கும். (உஉ)

மரபித னுலித் திருநகர் சித்த வடமெனும்பெயர்பெறு மாலு,
மரியிடு வனத்திற் பிருந்தையென் படலை யதிற்புரள் பெரு
மய றவிர்ப்பான், றிருவுமை யடிதாழ்ந் தருச்சனை செயமா
தேவன்மா தேவியோ டவட்குப், பிரசன்ன மாகி மான்ம
ணந் தரலாற் பிரசன்ன விலக்குமி புரமாம். (உங)

இத்தகு சித்த வடப்பெருந் தலமீவ் விருநிலச் சேமவைப்
பாமீவ், வுத்தம நாம முரைப்பினு முதவு முன்னரும் பன்
னல மென்றாற், பத்தியின் வசிப்பார் பலனெவ ருரைப்பார்
பரனம ரத்திருத் தளிநோர், வைத்தமா மறுகி னுதிசை வப்
பேர் மறைக்குலச் செல்வமா ளிகைகள். (உச)

ஏனைநால் வருணத் தின்னற நெறிநின் றின்னருண் மன்னு
மா செல்வ, மேனிறை குடிகள் செறிமறு காதி விழுப்பொ
ருட் பெருக்கினின் விளைவை, யானுரை செயுமா நெங்ங
னஞ் சிறியே னியற்பெரும் புலவர்க்கு மரிதே, னுனில முய
ப்போந் தருளும்வா கீசர் நலஞ்சிறி தறிந்தவா நவிலவேன்.

சித்தவடச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். எடு.

வாகீசச்சருக்கம்.

திருவார் கைலை மால்வராயிற் திகழு மபர சிவனாக, வரு
ளே யுருவா யமர்ந்தோர்பாங் கருநான் மறைகண் மந்தணங்
கள், சிரமாண் பொருள்க ளவைவடித் துத்தெளிக்குஞ் சைவ
சித்தாந்தப், பெருமாண் டொகைநூல் வகைவிரிநூற் பெரு
மை யாதி யெல்லாமும். (க)

அன்பு பெருகப் பன்முறைவேட் டடிதாழ்ந் திறைஞ்சும்
பெருமுனிவர், முன்பு மலர முகமகமு மொழியு மலர வெ
டுத்தோதித், தன்பொ னருளாற் சீவன்முத்தத் தனிமெய்ஞ்
ஞான சிவயோகி, யின்ப முறவீற் றிருந்தருளு மெல்லா
வெலகு மீடேற. (உ)

இம்மா முனிவன் திருப்பெயர்வா கீச முனியென் றெவ்வு
லகு, மெம்மா தவரு மகாமதுவென் றியம்பித் துதிக்கு மிய
ற்றுமா, லம்மா முனிவர் பெருமானா ரனைய திருமா மலோரின்
கட், டம்மா தரவாற் சிவநியமத் தலைநின் னொழுகிச்சாருநான்.

ஆழி சூழு மிலங்கைநகர்க் கதிப னவுணர் பற்பலரும், வாழி
வாழி யெனநாளும் வணங்கிக் குறிப்பின் வரியொழுக, வேழு
தலமு மாணசெல வெதிரொன் றிலாத வரசியற்றுஞ், சூழு
மவன்சீர் வான்மீகி சொல்லான் வல்லா னல்லோமே. (ச)

வடமா மறையை வடித்ததமிழ் மறையு மிலக்கத் திராயிர
மாந், திடனார் பதிகந் தொறுமிவன்பேர் திகழு வுரைக்கும்

பெரும்பாலும், தடமீ தலது மீசுரப்பேர் சாற்று மிவன்பே
ரீற்றிலமைத், துடனா வுரைப்ப வெனிலெனிகேதா வுவன்சீ
ரளக்குந் திறனம்ம. (ரு)

நிகரி லாற்ற லளப்பில்பல நிதியின் பெருக்க முதலெவற்றுந்,
திகழு மிதுபோற் பலகலையின் தேர்ச்சி திருநான் மறைபல
காற், பகரு முணர்ச்சி யிவற்றினுமா பதியே பதிநா மடிமை
யெனத், தகவோர்ந் துறைத்த லப்பரமன் ருட்கே பொது
நீத் துறும்பத்தி. (கூ)

இதனா லவன்ற னருட்குறிக்காற் றிடைய ருத சிவபூசை,
முதலாம் புனித சிவநியம முழுது முடையோ னிவனுளந்
தன், பதனாற் சிவமே யருளுருக்கொண் டகில சீவ தயாநிதி
யாய்ப், பதமே தரவீற் றிருந்தருளும் பரம சிவமா தலமே
வைக்கும். (எ)

தானே ருயிரா யண்டமெலாந் தன்பே ரொளியால் விளக்கு
வதா, யானா திலகும் பெருஞ்சிறப்பிற் ருமென் றருமைத்
திருக்கைகலை, மேனோர் காதல் பிடித்தீர்ப்ப வேட்கை வசனா
யூக்கமுடன், போனான் றிருமு னாங்கமலன் பொற்றூள்
வணங்கப் பெற்றானால். (அ)

பெற்றங்கடவும் பரமனருள் பெற்றங் கரிதிற் பிரிந்தனைய
விற்றங் கமல மலைவளங்கள் விரிபல் லிடங்கடொறுந்தோறு
முற்றங் கணனா ரருள்காட்ட வுள்ளத் துவகைவெள்ள முதற்
குற்றங் கடியும் பேரன்பாற் குறித்து நோக்கி வருகின்றான்.

வேறு.

நாற்பது கோடி யோச னேத்தித னுயர மென்ப
பாற்பது மிருபான் கோடி பரவுமீவ் வகல மென்ப
வேற்பதோ வம்ம பன்னு ளெண்ணினு மினைய வெற்பின்
மேற்பொலி சிகர வீட்ட னிளக்கழு மளக்கொ னாவே. (க0)

எனநினைந் திறும்பு தெய்தி யிவ்வரை யுச்சி யின்க
ணனகமா யொருபான் கோடி யளவையோ சனையுயர்ச்சி [த்
யினின்மரைப் பொகுட்டா காரத் தியைந்தொளிர் பதுமராக
தனிமணி மயமா யாங்கோர் சிருங்கமன் றயங்கல் கண்டான்.

ஆன்னத னுச்சி யின்னோர் கோடியோ சனைய கன்றே, யின்னு
யிர் போன்றி லங்கு மெழிற்றிருச் செம்பொற் கோயில், பொ
ன்னின்மா மதில்க ளொன்பான் புனைமணி யினத்தொவ்வொ
ன்றூ, னன்னரா வரண மொன்பா னுற்றிசைக் கோபுரங்கள்.

ஆவர ணங்க ளாதி யகலிட வகையி னைங்கைத், தேவிளஞ்
சேய்முன் னோர்தஞ் செறிபரி வார மாதி, மேவியற் சிறப்பி
னோடு வீற்றிருந் தருளு மேன்மை, மாவெழின் மணிப்பொற்
கோயில் வகையெலா மிலங்கக் கண்டான். (க1)

ஆரியய னாதி வாணோ ரவலமின் றியலு மாதம், புரிதொ
ழின் முறைசொற் றெம்மான் பொன்னருள் பெறவுட் செ
ல்வா, னிராநிரா நமந்து வேண்ட நோர்தரா தரந்தெரிந்து,
மரபினுட் புகுத்து நந்தி மண்டப மகிமை கண்டான். (க2)

வரவுபோக்குடைய சீவ வகையுண்மா லயன்முன் னோர்தம்
பொருகொடி யினத்து னேறு புகழ்க்கொடியரசாம்வாய்மை
தெருளடையில்பே ராலுந் தேற்றுசீ னேற்று நாமத், தொரு
மணித் துசமக் கோயி லொளிர் திரு முன்றில் கண்டான்.

மணிமயத் தளவாத் தம்ப மண்டப வகைக னோர்பா, லணி
யணி முனிவர் கூட்டத் தரவொலி யொருபா லைந்தென், நெ
ணிவிரி கருவி யீட்டத் தின்னிசை யொருபா னூலிற், கணி
தரு மியம் ரொன்பான் கணையொலி யொருபாற் கண்டான்.

உருத்திர மகளி ராட லொத்திசை பாட லோர்பாற், பெரு
த்தெழு நெருக்கொ துக்கும் பிரம்பொலி யொருபாற் நெ
ய்வ, கிருத்திம சால மன்ன கிளர்பெருந் தலைவ ரோர்பாற்,
றிருத்தகு முருத்தி ராதி தேவசா லங்க னோர்பால். (கௌ)

இவ்வகை போலப் பல்வே றிசைப்பருங் குழாங்க ளாங்க
னெவ்வொரு பாலிற் சூழ வும்பன்மா முகத்தன் செவ்வே
டெவ்வடு காரி வேள்வி சிதைத்தமா வீர னாதி
திவ்வியர் சந்நி தானத் திருக்குறிப் பருண டாத்த. (கஅ)

அரிமணித் தவசி னெம்மை யானுடை யீச னோர்பாற்
றிருவரு ளமுதத் திங்கட் டிருமுக மீன நோக்கிற்
புரிபர வபரனாநப் புணர்முலை வணர்ம ருங்குற்
கிரிசைவீற்றிருப்ப மேவுங்கிள ரருட்கொலுநோர்கண்டான்.

அக்கொலு வீற்றி ருக்கு மணிமணிச் செம்பொற் கோயி,
லெக்கவி வல்லோ ராலு மெண்ணிலாக் கற்ப காலந், தொக்

சூரை செயினு மங்கத் தொகுதியு மளக்க லாகாத், தக்க
தொல் சிறப்பிற் றென்னுந் தன்மைகண் டிறும்பு துற்றான்.

தத்தம வுத்தி யோகத் தனித்தொழி லருளா னீங்கி, முத்தி
வேட் டயனார் பல்லோர் முகுந்தர்பற் பலர்மால் பல்லோர்,
வித்தகர் குழாஞ்சூழ்ந் தேத்த விளங்குசண் டேச நாமத், துத்
தமன் மணிப்பொற்கோயிலொளிசெய்வைபவநேர்கண்டான்

இன்னன பல்சி றப்பி னெம்பிரான் செம்பொற் கோயின்,
மன்னிய சென்னி முன்சொன் மாணிக்க சிருங்க மொன்
றின், தன்னடி முடிமேற் கொண்டு ததைநிரைச் சிகரச்
சூழ, லன்னதன் கீழ தன்கீழாய்விரி யளப்பில் சூழல். (௨௨)
ஒன்றினுக் கொன்று கீழ்க்கீழொருபதின் மடங்கு மிக்கு,
நின்னொரோர் சூழ லொவ்வோர் நிழன்மணி மயத்த வாக்கித்,
துன்மெழில் கண்டான் மற்றுந் தொல்சிறப் பெல்லாங் கண்
டான், குன்றிது காணப் பெற்றேன் கோதின்மா தவப்பே
றுற்றேன். (௨௩)

என்றுரைத் தார்வங் கூர வேத்துமக் கோத்தி ரத்தி
னின்றுசெல் பிரிவாற் றானாய் நியதியி னானும் போந்திக்
குன்றக மிறைஞ்சு கென்னுக் குறித்தொரு வாற்றி னேகித்
தன்றனி நகரம் புக்கான் தறுகண்வா ளரக்கர் கோமான். ()

நாடொறு மெண்ணி யாங்கு நண்ணியக் கயிலை போற்றி
நீடுதன் பதியின் மீளு நியதிய னொருநா ளிந்தக்
கோடியார் வரையி னானங் குறுகியா முழப்பதென்னே
மாடுதப் பெயர்த்தெ டுத்தெம் வளநகர் வைத்து மென்னு. ()

ஆண்ணெங் துணிந்தா னந்தோ வருளினு ளடங்கி யாதும்
யாண்நெஞ் செயலி னாகா தென்றுதாழ்ந் துண்மை யோர்ந்து
காண்டகு பெரியர் தாழுங் காட்டிடக் காண்ப ராகிற்
கோண்டறு கண்ண ரக்கன் குறித்தவீ திறும்பு தாமே. (௨௬)

சருத்தது கொண்ட சால கடங்கட னிருபான் றிண்டோ,
ஞரத்தசைத் திடவவ் வோங்க லுச்சியங் குவட்டுக் கோயி,
லொருத்தன்மெய் யிடத்தெ மன்னை யுலகினிற் பெண்மை
தேற்று, மருத்தியி னஞ்சி னைப்போன் றண்ணலை யனைத்துக்
கொண்டாள். (௨௭)

வேறு.

ஆன்ன காலையெம் பிரான்மணித் தனிசமர்ந் தாங்கே
யுன்னு சேவடிப் பெருவிர னுதிசிறி தூன்றத்
தன்ன தோணெரிந் தலறுபு தாழ்வரை யடிக்கீ
ழின்னல் கூர்ந்துமோ தனித்திரா வணப்பெய ரிசைந்தான்.

அரக்க னுண்டழு மொலிதிருச் செவிபுக வாங்கே
புரக்க மாதவர்க் கருணைறி புகன்றுவிற் றிருக்கும்
வரக்க வின்செய் வாசிசமா முனிவர்கோன் மனத்தே
யிரக்க மிக்கெழு விரைந்தெழுந் தெதிரணைந் தியம்பும். (௨௮)

ஆன்னை யாயரு ளத்தன்மெய் யன்பினு லருச்சித்
தென்னை வேண்டினும் வேண்டியாங் கீழுமவ் வியனின்
றுன்னல் பெற்றாவந் திடாமையிங் கடாமையெய் தொடுங்கி
யின்ன லுற்றனை பேதைநீ யாதலி னென்றே. (௨௯)

அங்க ணஞ்சலை யென்றருட் செஞ்சொலை யருளி
யிங்க ணின்செயல் பெரிதப சாரமே யிதனை
வெங்க ணஞ்சணி மிடற்றவன் பொறுத்தருள் விதமோர்
துங்க நன்செய லுரைத்துமீ தருத்தியிற் றுனைத்தே. (௩௧)

செய்யி னின்னிடர் னையுமா லையிரு கிரத்தோய்
துய்ய சாமகா னப்பிரி யன்னெனுஞ் சுருதி
செய்ய வேணியெம் மாணையப் பணிகடாய்த் திகழ்த்தே
யுய்தி யென்றரு ஞபாயமாங் குரைப்பவவ் வரவோன். (௩௨)

அதுவி னுவின னலக்கண்முற் றகன்றென மகிழ்த்தான்
குதுக லித்தன னப்பெரு முனிவர்தங் கோனைத்
துதிபு கன்றன னெந்தைநின் றாயபே ரருளுக்
கெதிரெ வன்கொலோ வேழையே னியற்றுவ தென்றான். ()

ஞான மாமுனி யெம்பிரா னனின்றவா சாம
கான முற்றெழு கருவிவே தின்மையிற் கவன்றே
யான தன்னொரு கைவள னைவளமாக
மான தன்றலை யதன்றலைப் பத்தரா வயங்க. (௩௪)

தனது சாங்கமா மவ்விரு தகுமுறுப் புபாங்க
மெனமு னெஞ்சமுந் துணிபுறத் துணிபுற விறுத்தாங்
கணைய வீணையிற் சாமவே தத்தினை யமைத்தே
யெனைய ருள்ளமு நனிகனி தனியிசை யெடுத்தான். (௩௫)

அன்ன வின்னிசை யிரக்கமிக் கெழுமொனி யாங்க
ணென்னை யாளுடை நாயகன் திருச்செவி யிடைப்போந்

தென்ன வின்சவை தானும்வேம் பெனவினித் தீர்ப்ப
வுன்னி மாசலை யுடன்விடை யிடைபெழுந் துற்றான். (௩௬)

எதிரொ முந்தரு டோற்றங்கண் டிரக்கமிக் கரக்கன்
முதிரு மன்பனாய் வன்புறு தன்பிழை முன்னாந்
துதிபு கன்றனன் பன்முறை முன்முறை தொழுதான்
கதிகின் பொன்னடி யன்றியொன் தின்றெனக் கரைந்தான்.

ஐய வேழையேன் பிழைபொறுத் தருங்கிலை யான
லுய்ய நாயினேற் கோர்புக லுண்டுகொ லுணையன்
மெய்யி லாமையின் னிடத்தாமிப் பெரும்பிழை யிழைத்தே
கையு மென்னையும் புரத்திகொ லெனப்பினு நமந்தான். ()

அடிய டைந்தவர் பிழைதிரு வுளங்கொளா தவர்க்கே
கடிதி னன்றருள் கருணையங் கடற்றனிக் கடவு
ளொடியில் வென்றயொன் வாளுமன் னுலப்பில்வா னாளு
நெடிது நல்குபு செல்கென விதித்தாப்பின் னிடலன். (௩௭)

அரக்க னாற்றனி னாற்றப சாரனோக் காமை
யிரக்க மிக்ஞய முபாயமீந் கிசைத்தனித் தோடங்
காக்க மானுட னாகென முனிவர்க்குக் கழறப்
புரக்கு மன்னையெம் மண்ணலை நமந்திது புகலும். (௪௦)

அகில சீவகா ருணியமா முர்த்தியென் றருணால்
புகல கின்றருள் புண்ணிய வென்னையிப் புதுமை
பகவ தின்னிகர் பண்ணவன் பரிந்துள யிரங்கி
மிகவு யிர்க்கரு ணன்மையா புன்மையா னினையும். (௪௧)

இணைய நன்மைநின் றிருவுளப் பாங்கிலை யென்ற
லெணைய ருண்மைதேர்ந் தாய்குந ரெனலுமெம் பெருமான்
புணைம ணிக்கலைச் சிற்றிடைப் பொற்றொடிப் பூங்கை
வணைம லர்க்குமுன் மலைக்கொடி வினாவிடை வழங்கும். ()

மாது கேண்மதி யினியதே நின்வினா மனுட
னாதி யென்றது நன்னிலை யின்னரு ளதனை
யேத மென்னநீ முன்னலை பன்னல னீட்டு
சாத கம்முல கெவைக்குநீ தெனப்பினுஞ் சாற்றும். (௪௩)

வேறு.

பொய்தரு மதங்கள் கவிவனி யதனாற் புனியுந விரிந்தவிப்
பொய்தெம், வைதிக சைவ நிகமவா கமநூல் வழிகிறீஇ யுரி
ர்க்கருள் வழங்கப், பொய்தெறு மணைய வாய்மைநூற் சார
பூதமாந் தென்மொழி வேத, முய்தா வெளியிட டருளிய
வெமைநே ரொருவனப் புனிக்குற வேண்டும். (௪௪)

அத்தொழில் வல்லோ னித்தவ னிவனை யகாணத் தவனி
யுய்த் திடினா, முத்தம நெறிகின் றருள்பெறீஇக் கைலை யுந்
றுமென் முற்றுணர் முனியு, மித்தகா யிழியி னெனவிப
ரீதத் தெண்ணுபு மண்ணவர் முதலோர், முத்திகன் மார்க்க
விமுகரா குவரான் மொய்குழா லணையது குறித்தும். (௪௫)

தூயருக் கியற்று நலமிக பாத்துந் துணையலா லுணைவி
லாக் கொடிய, தீயருக் கியற்றி னார்க்குமன் னிடரே சேர்க்
குமென் னோர்க்குதல் குறித்து, நேயநம் முருவன் பமுதொரு

பொழுது நெஞ்சினும் புகப்பெரு நிமல, னாயமா முனியைக்
காரணம் புணர்த்தி யவனியுய்த் திடவுளந் துணிக்தேம். ()

நதலா லிவன்பாற் கோதுள தாக வெண்ணிகா முனிக்தன
மென்னு, மாதராய் கிணையே லன்றியு மிருவர் மனன னு மனா
ட்டியு நெநிகாட், காதலான் ஞான காதலந் பெலுமா கருதி
மா தவம்புரிக் தனரிப், போதக னமர்ந்துப் போதகன் பல
னாப் போதகப் போதக மலர்ந்தாம். (சுஎ)

என்நெமை யானும் வென்றிமால் விடைபோ னெமாசலை
யிமாசலையுவாப், நன்றுணாத் துடனா யெழுந்தரு ளமைய
நமந்தடி கமந்தரு டலைக்கொண், டென்றுநம் பெருமா னரு
ட்டுணையுளதென்றிருந்தவத் திருந்தவவ்விருவர்க், கன் தருண்
மகவாப்போதவம்முனியெய்ப்பண்ண ணலாருண்ண யந்தன மால்.

அதுதிரு வுளங்கொண் டுன்னிவிசாபிவ் வருந்தவப் பெருந்த
கைக் குடனின், திதமுழு தனித்து மென்றுல களித்தா ளிம
கிரி கதைதிரு வாழார், முதுநக ரிடை ப்போ ருளுரு வாகிமு
ன்புருந்தனன்கொலென் னுன்றோர், துதிசெய முனஞ்சொ
லிருவார்பா லாக்கீகார் தூயபெண் கொடியவ தரித்தாள். ()

கடமதி தேட்டை நாளிலங் குறத்தாள் களிக்கடல் குளிக்க
வாய்த் துளவத், தடமதி முகப்பெண் கொடிக்குறு விதிமாற்
சாதகன் மாதிகண் ஞான, வடமதிற் பாம குளவனா முக்கண்
வள்ளல்போ ருளிகை வழுத்தித், திடமதித் தாதையார் கிணை
குழச் செயல்வகை வியல்வகை செய்யா. (சுஓ)

தங்குல திலக ஞானமெய்த் திலகந் தனிச்சிவ யோகமா தில
கம், பொங்கருட் கிரியா திலகமாண் சரியை புரிநுதற் றில
கம்வான் சைவ, மங்கல திலக மாதவ திலக மாதியென் றோ
தியல் வயங்கந், நங்கைகையுத் திலக வதியெனு நாம் நவின்
றினி துவந்துள நயந்தார். (௩௧)

விண்மணி நோக்கித் தழலிடை யுறன்முன் விளைத்தமுற் றவ
த்தினுற் றங்கள், கண்மணி யென்னத் தோன்றியெவ் வுயிர்
க்குங் கதிமணி விளக்கமாய்த் திகழப், பெண்மணி தனைப்
பெற் றின்புறு மவர்பல் பெருமணி யாரமுன் னாய, வொ
ண்மணிக் கலன்கள் பூட்டியாட் பெதம் முயிர்மணி யாவ
ளர்த் துவப்பார். (௩௨)

வேறு.

பெறலருமைப் பொருளெளிதிற் பெற்றாராய் முற்றோகை
நிறைகடலிற் றிளைத்தாரந் நேரிழையைப் பெறுதவத்தோர்
திறையிடுவார்திருமுதலோர்திருந்தெழிற்கென்றருள்விளக்க
முறையெதிர்கண் டதிசயித்தார் மூதுணரு மாதவத்தோர்.

இப்படியா லிப்படியுந் திடத்தோன்றிப் பாவையார்
துப்படியா லணையுக்கத் துச்சடர்மணிப்பூண்முடியெடுத்தே
மப்படிய வுதைத்தருளே மலர்க்கரத்தா லெமையெடுப்ப
தெப்படியு மெனத்தேற்றி யிலங்கணைமீக் கிடந்தருள்வார்.

ஆணையின் மிசைக் கிடந்துதவழ்ந்தடித்தளிர்கன்றிடநேர்நின்
றிணைமலர்மென் கரம்பற்றி யெதிர்தருவா ருடனடந்து
துணையடிக டளர்வொழியத் துணைவேண்டா நடந்தோடிப்
பணைமகளி ருடனாடல் பயில்பருவத் தியலுறுவார். (௫௫)

இம்முறையா லாண்கிசில வெய்தவளர்ந் தினமடவார்
தம்முடன்மா மனைமுன்றிற் தனிமறுகின் மணிபலகொண்
டெம்முடையான் றிருக்கோயி லிலிங்கதா பனமாதி
யம்முறையாற் செய்தெவர்க்கு மகமகிழ்ச்சி மிகவிளைப்பார்.

சிறுவீடு பயில்பருவச் செயலதனிற் றிருவருளா
லுறுவீடு தரப்போந்த வொண்டொடியார் சிறுசோறு
மறுவீடு நிவேதனமா மலர்புனைந்தேத் துபுபாசந்
தெறுவீடு பசுத்துவந்தீர் சிவத்துஞ்சார் செயறெரிப்பார்.

இளம்பருவத் திவரிவ்வா றெவ்வெவரு மிறும்பூதி
னுளம்பரவ நாணாளு முதுபோலற் புதமாக
விளம்பருட்பல் செயல்விளைய விளையாடி வளையாடும்
வளம்பயின்மென் மலர்க்கரத்தார் வளர்கின்றார் புவிவாழ்.

திலகவதி யார்பிறந்து சிலமுறையாண் டகன்றதற்பி
னுலகமெலா முயவருளா லுளமுனங்கொள் வாகீச
குலமுனிவ ரவர்க்கிளையார் கொடியபுல னெறிக்கிளையார்
மலவினையைத் தெறற்கிளையார்மறுமதம்பாற்றிடற்கிளையார்.

சுத்தாத்து விதசைவத் தொன்னெறியா நன்னெறியே
நத்தாநின் றுலகுய்ய நாட்டுதிரு வருள்வலிபெற்

தெத்தாலு மினையாரென் தெவ்வுலகுங் கொண்டாட
வத்தாய்தந் தையார்களிப்ப வருண்மகவா யவதரித்தார். (௬௦)

மீனமதி யுரோகினிநாள் விளக்கமுற வளக்கரிய
வானமதி முடிவேணி வள்ளறிநு வருளேயென்
நீனமதி யுடையாரு மிலகருணைர் கண்டுலகு
ஞானமதி கரித்தாய்ய நண்ணியதும் மகவென்றார். (௬௧)

பார்த்தளவே யெத்தகைய பாமரநுந் தாமகந்தோந்
தீர்த்தமதி யினராகி யெழினயமுன் மொழிநயமுங்
கார்த்தமிடற் றரனருள்கூர் களிநயமு மொளிநயமு
மோர்த்தகுல வலநயமு மெல்லாங்கண் டதிசயித்தார்.

இவர்செயலே யிவையாகி லேதில்பல மாதவத்தோர்
தவமுன்ன வில்லனசெய் தனித்தாயர் தாதையார்
ருவகைவகை யெவரேனு முள்ளபடி விள்ளரிதே
யெவகையறி வொருசிறிதி லேழையெடுத் திசைப்பதுவே.

ஆனாலு நசைவெட்க மறியாதென் பதுவிளங்க
வானோருந் துதிபுலமை மாண்புடையார் கழல்வணங்கி
யானோதந் துணிந்தனனின் விளங்கோலப் பெருந்தகையை
மேனாளி னருந்தவத்தான் மிளிர்மகவாப் பெறுதவத்தோர்.

நாமுயநங் குலமுய்ய நகருய்ய நாடுய்ய
வாமுலகெ லாமுய்ய வரியதிரு வருளுருவாய்க்
காமுறுமா தாமுடிப்பான் காதலனாய்ப் போதலினை
லேமுறநாம் பெறலினியெ னென்றின்பக் கடற்றினைத்தார்.()

திருவவதா ரத்தருமைச் செயல்வகைக டு-னந்தோ றும்
பொருவரிய வருத்தோற்றம் போன்றிலங்க வான்றவிதி
மரபினடாய் வருதாதை வழத்துதிரு மகனருக்
கரியதிருச் சாதகன்ம மாதிகண்மே தகப்புரிந்தார். (௬௬)

அருனோக்கி யுலகமெலா மயனெறிநீத் தியனெறியார்
தெருனோக்கு தனிச்சைவத் திறனெறியே யறனெறியென்
பொருனோக்கி யுயத்தடைசெய் பொய்வழிப்பு காத்தெவர்க்கு
மருணீக்க வந்தமையின் மருணீக்கி யாரென்றே. (௬௭)

நாமகர ணத்தழகு நாள்பெறநல் லோரையெழ
வாமுறைசெய் தழைத்துவகை யார்கலியிற் றினைத்தனரத்
தோமிதிருத் தாதையார் தூயபுகழ்ச் சிறப்பெல்லா
மேழுறுமா நினைந்துகினைந் திறும்பூதுற் றுலகரெலாம். (௬௮)

நேரிலருந் தவப்புகழு நிறையருளே மகவாகப்
பாரில்வரப் பெறுபுகழும் பன்னிதிய நிறைபுகழுஞ்
சேரவருள் கொடைப்புகழுஞ் செப்பரும்பன் னடைப்புகழு
மாருமடை வருமினிய வளப்பில்புக ழெல்லாமும். (௬௯)

ஏனோர்போற் றமைப்புகழ்வா னீட்டாமே யியல்பானே
யானாமெய்ந் நிலைகுறித்தே யவைசிறப்ப வவரையடுத்
தேநானும் வளர்செயலா லிடுகுறியா யவர்தம்மை
வானேறு புகழுன ரெனவழுத்தி வாழ்த்தினரால். (௭௦)

மேதினிகேம லதுதானே விளங்குதிருப் பெயராய்
தோதினிலா மவர்மனையா யுலகமுய மகப்பெற்ற
பாதினிலா நறுதுதலப் பாவையார் தமைப்போல
மாதினியா ரெனப்பரவி வழத்தினை ருடனாங்கே. (௭௧)

அதுதானே திருப்பெயரா யவர்க்குமியைந் தஃதென்றும்
பொதுவாடு பதம்விழைந்தே புகழனார் மாதினியார் [த்தோ
நிதமோவாக் கொடைவகையி னினைப்பரும்பல் செயல்குறி
துதிநீடு மவர்குலம்வே ளாண்குலமென் குவர்தூயோர். ()

செல்வமுத லெண்வகைய திருவேதா கமாதிரி
வில்வளர்கல் வித்திருமெய்ம் மினிர்ஞான யோகதிரு
பல்வகைய பசுபாச பதிதன்மத் திருமுதலாத் [ன்றும்.
தொல்வகைப்பஃ றிருவெல்லாந் துதைந் துநிறைந் தெஞ்ஞா

காலமறு தலைகளினோர் காலும்வே றுறுதுவளர்
கோலமலி பெருஞ்சீர்த்தி குறித்தோவப் பெரியவர்வாழ்
ஞாலமலி பல்வளஞ்சார் நகர்திருவா மூரென்றே
சீலமலி பேருலகோர் செப்புவரா விப்புவிமேல். (எசு)

இன்னதனித் திருவாமூ ரினில்வேளாண் குலம்வாழ்
மன்னுதிருப் புகழனார் மாதினியா ரிருவோரு
முன்னரும்புத் திரமணியை யுலகருளுங் குலமணியைப்
பன்னரிய சீராட்டிற் பாராட்டி வளர்க்கின்றார். (எரு)

பார்திகழ்மெல் லணைநீலப் பட்டின் மிசைத் திருமேனி
யேர்திகழ்க் கரமுன்றி யெம்மையரு ளம்மதலை [டுத்துச்
யார்திகழ்தாண் மடித்தொன்றென் றணையுதைத்து முடியெ
சீர்திகழ்மா முகமசையச் செங்கீரை யாடுவார். (எசு)

சாற்றுமதின் மண்ணுதி தத்துவநீத் திருண்மலமும்
பாற்றுபுமெ யன்போங்கப் பரவருள்கை வருடாகா

வேற்றுநெறி யெனவெமக்கு விளக்குதிரு வருட்செயலின்
 ஞேற்றமெனக் கண்டுவப்பார் தூயதபோ தனரெவரும். ()

மாதினியார் மடிக்கிடத்தி மணியேயம் மணியொளியே
 யேதமிலா மாதவமே யிருந்தவத்தி ன்ருந்தனமே
 காதறரு மெம்முயிரே கண்வளரா யென்றென்றே
 யாதரவிற் றுலாட்ட வருண்மலர்க்கண் டியின்றமர்வார். ()

செய்யகணைக் காற்றாய திசைகமழு நறுந்தைல
 மெய்விரவக் கிடத்துபுநீர் விரையாட்டி யொற்றாடை
 யொய்யெனவிட்டவீர்சுண்ணத்தொடுகுறங்கிற்கண்டுயிற்றித்
 தெய்வமணித் தொட்டிலினிற் றிருக்கரத்தா லாட்டுவரால்.

கண்ணையக் கண்மணியே கண்மணியிற் கதிர்பாவாய்
 விண்ணேடி னுங்கிடையா மெய்ப்பொருளே திப்பியமே
 யுண்ணாத வாரமுதே யுறுசுவையே கண்வளரா
 யண்ணலென் றன்னையர்தா லாட்டுசுகோ ததிதினைப்பார். ()

எழுபிறப்பும் பெறுமவற்று னெனுங்குறன்கட் கிலக்கியமாய்
 முழுதனித்தெங் குலமணியே முதமதியே சுதநிதியே
 பொழுதுதிக்கு மிளங்கதிரே பொலஞ்சுடரே யெனக்காமுற்
 றெழுதுதிக்கும் புகழுன ரெடுத்தனைத்தின் புற்றமர்வார். ()

இலங்கணையி னிளங்கோலத்தெனையா டி ஞான்பெருந்தையா
 விலங்குறமயர்வுத்தபுனை மெலத்தவழந்தநலத்தெனையா [ர்
 தலங்களின்மேல் உள்வாங்க சார்வன்கித கையர்க்கென்றா
 புலங்கொளுவ வுத்தியுடின் பொதுமருஞ் செய்நெறிப்பார்.

நம்மையரு ளம்மகனார் நடையாரம் பித்தருளுஞ்
செம்மைதிகழ் சந்திமிதித் திடுசெயனா லாமதியிற்
றம்மருள்பெற் றுகுய்யச் சமட்டிதிரு வடிதீக்கை
யிம்மகியிற் புரிதலென வின்புறச்செய் துளங்களித்தார். ()

துப்பாணி முத்தேயெந் தொல்குலமா தவப்பயனே
யப்பாணி வேணியனன் பள்ளியருள் வள்ளாலிங்
கெப்பாணி யிசைகளுமு னினம்பாணி யிசையொவ்வா
சப்பாணி கொட்டுகெனத் தாம்பாணி யாதருள்வார். (அச)

கருவாயினுல குலையாக் கதிவாய்ப்பத் துதிவாய்மைக்
குருவாயின் னருட்கோலக் குழவாய குலமணிகின்
றிருவாய்முத் தேயருண்மெய்ச்சிவம்வாய்ப்பதுடனெமக்குத்
தருவாயென் பார்க்குவந்து தனிவாய்முத் தினிதருள்வார். ()

திருவணையிற் கிடந்திருந்து திருத்தமுறத் தவழ்ந்தசெய
லொருவுறத்தம் முதுகுரவ ருடன்மடவார் பலர்வேண்ட
வருமுறைவை திகசைவ மனைத்துலகி னிலைநிறுவ
வருமகனார் செந்நின்று மற்றவர்க்கு மகிழ்வளித்தார். (அச)

அவனிமிசைக் கொல்லாமை யாகுமறம் வெளிக்காட்டிக்
குனிகொலைமா ரணவேள்வி குயிற்றியுஞ்செய் சமணர்நெறி
துவாவழித் திடுசெயலிற் றொடங்கவடி யெடுத்தாங்குத்
திவியமல ரடியெடுத்துச் சென்றருளு நடையாயில்வார். ()

போராணை யுரிபோர்க்கும் புறத்தாணை யறத்தாணை
யேராணை யினர்வாணை யெம்மாணை யம்மாணைப்

பேராணை யிடப்பாலெம் பெருமாணை யுருகார்முன்
வாராணைத் தருவாணை வாராணை விழைந்தழைப்பார். (௮௮)

வேறு.

குருந்தே வருக வெமதுதவக் கொழுந்தே வருக வரும்பெற
ல்வான், மருந்தே வருக வெங்கள்குல மணியே வருக மலர்ந
யன, விருந்தே வருக வானந்த வினேவே வருகென் புகழனார்,
முருந்தேநகைமாதினியார்க்குமுதமிக்கிதவற்புதமளிப்பார்.

வருமம் புலிபாம் பிறைஞ்சமணி மன்றி னடஞ்செய் வள்ள
லைமுற், கருமம் புலினீ ரெனுமாயக் கடல்வீழ்த் தாமே கை
யெடுத்ததுத், தருமம் புலிநா முயக்காட்ட றகையமலர்க்கை
வானீட்டி, மருமம் புலிவா வெனவழைத்து மகளிர் களிப்ப
மகிழ்வளிப்பார். (௯௦)

பின்ன ளருகன் பாழிகளும் பேதை யமணர் பள்ளிகளு, மன்
னாத்தித றம்மாலே வயங்கத் தெரித்தாங் கணிமறுகின், மின்
னார் மணிகொண் டிளமகளிர் வினைக்குஞ் சிறுவீ டடிமலர்க,
ளன்னே துகண்மே ஷறவழிப்பா ரடியே எனத்தூந் துகளொ
ழிப்பார். (௯௧)

வேத முழக்குஞ் சிவாகமத்தின் விமல முழக்குந் தனிச்சைவ
போத முழக்குஞ் சரியாதி புனித முழக்குஞ் சிவஞான, சீத
முழக்கு மேனையவுஞ் செழித்து முழங்கச் சிறுபறையி, னாத
முழக்குஞ்செயல்வினைப்பார்நடலைமுழக்குநமக்கொழிப்பார்.

பெறுபே றுவக்கு மதிவேணிப் பிரானே பதியப் பிரான் சை
வத், துறுதே நெறியே நெறியெனத்தோந் தாய்வா னுலக
முவலைமதச், சிறுதே ருருட்டிச் சிவஞானத் தெளிதே ரளி
ப்பார் சிறுரொடுபொற், சிறுதே ருருட்டி மறுகினிற்பஃ நிண்
டே ரொதுங்குந் திறம்புரிவார். (௪௦௩)

சிறுர்பற் பலரோ டேதுமொரு திருவா ருருவிற்றினந்தோறு,
மருதற்புடன்வேண்டுபகரணமலியவயக்கு பூசனையே, வெரு
வற் புதநீள் வினையாட்டா வினையவினைப்பாரீ துலகைப், பெரு
வொப்பருஞ்சைவந்நெறியேபேணப்புருத் துநிலைபிறக்கும்.

இன்னவகைபஃறிருவினையாட்டியற்றுமருமைச்செயனோக்கி
மன்னு முவகைக் கடல்குளிப்ப மகிழ்மா தினியார் புகழனார்
துன்னு முறவ ருளங்கனிப்பத் துகடர் நகர மிகவியப்பப்
பன்ன வரிய விளங்கோலப் படிவக் காட்சிப் பயனளிப்பார்.

குஞ்சி யழகு மணிப்பணிமேற் கோப்பி னழகு துதற்குட்டி
விஞ்ச மழகும் வெண்ணீற்றின் விமலவழகுமணிக்குதம்பை
யெஞ்சி லழகு மைம்படைப்பூ ணிலங்கு மழகுமேனையணிப்
புஞ்ச வழகு மஞ்சீரப் பொலிவினழகு மலிவெய்த. (௪௦௪)

செய்ய மேனிப் பேரொளியுஞ் செதில் லணியின் சீரொ
ளியு, முய்ய வருமெண் டிசைவிளங்க வொவ்வோர் மனைக்
குந் திருமகவாத், தெய்வ மகிழ்விற் சிவப்பூரத் திகழ்சி ரடி
யாற் சென்றுசென்றெம், மையன் வினையா டற்புதச்சி ரடி
யே னளவோ வரிதெவர்க்கும். (௪௦௫)

அருண்மா மகனார்க் கிவ்வாழைந் தாண்டு நிகழப் புகழ்
 ரிருண்மா சிரித்து ஞானவொளி யெழுப்பி யிதய கமலமுகிழ்
 சுருண்மா தளங்கண் மலர்விக்குந் தூய கலைக ஞுணர்தருமா
 தெருண்மா வித்தியாரம்பஞ்செய்வித்தார்நற்றி நம்வாய்ப்ப.

குருவான் முகத்தா லலதெதுவுங் கொளன்மாண் பலவென்
 விதியெவர்க்குந், தருவான் பொதுவென் றுலகுணர்வான்
 றருதா லெவைக்குஞ் சனகமென, வருமாண் புளவெம் மடி-
 கனெதிர் வழங்குங் குருவு மிகவியப்ப, வொருதா லுணர்த்து
 முனமெவையு மொருங்கே யுணர்முற் செயறெரிப்பார். ()

உயிரைந் தெழுத்தா லுருத்திரமே யுதனா னடுக்காண் டம்
 மிதனாற், செயிரில் காண்ட மிருமூன்றிச் சிறப்பா லெகர்மா
 மறையிதனான், மயர்வின் முன்பின் மறைபோலிவ் வரன்மா
 மகவான் முதுகூரவ, ருயர்தங் குலமூர் நாடவனி யொளி
 பெற் றனவென் றுலகுவப்ப. (க00)

உலகீ டேற விளங்கோலத் தொருவா வருளா லுதித்தருளிக்
 குலமா மகனார் சிவஞானக் குறையா மதியா வளர்கின்றார்
 நிலவா நின்ற விந்நாளி னிகரி றிலக வதியார்தா
 மலகீ ளாந்தாண்டின் பருவத்தமைதிவாய்ப்பநிரம்பினரால்.

இணைய நாளி னொத்தமரபினிலாண்டகையார்கலிப்பகையா,
 ரெனுமோர் தலைவ ரப்பெண்மணி யிணைமா மணத்தா லெய்
 தவிழைந், தணைய புகழ் னுரிடைத்தா மரிய முதியர் தமை
 விடுப்ப, நினைவி னவர்போந் தவருவந்து நோந்த படிசென்
 றுங்குரைத்தார். (க02)

தருமா தினியார் புகழ்ஞர் தமது குலமா மகளாரை, வருமா
தரவிற் றமக்குரிய மணஞ்செய் தளிப்ப மனநேர்ந்த, திரு
வா சகமக் கலிப்பகையார் செவிவாய் மடுத்தார் களிதினைத்
தா, ரருமா மணஞ்செய் முனமவரை யனிக பதியாக் கொ
ளுமாசன். (க0ங்)

தனது பகைஞன் வடபுலத்தான் றன்பாற் சமர்வென் றுற
விடுப்ப, வனைய வரசன் பணிமேற்கொண் டமரம் புரிந்தங்
கவார்கிழ்நா, ளினிய வருண்மா மகப்பேற்று லெவர்க்குங்
கிடையாப் பெருஞ்சிறப்பால், வினையை விடுத்த புகழ்ஞர்
மிகமே வியபே ரறப்பயனை. (க0ச)

இனியோர் கணமுந் தரியாமே யினிது நுகர்கென் றீசனரு,
வினைய வழைத்தாங் கிவ்வுலகு துறந்து புகுந்தார் மேல்வீ
ட்டின், மனைமா தினியா ருடலுயிர்த மகிழ்ந ரெனவே வா
ழ்கற்பின், றனிமா மகிமை யுலகமெலாஞ் சாற்றப் பிரிவின்
றுடன்சார்ந்தார். (க0ரு)

தாதை யாருந் தாயருமித் தரணி யொருவிச் சகமெவைக்குந்
தாதை தாயர் சாம்பசிவ சரண நிழல்வாழ் வுற்றபினர்த்
தாதை யார்பூங் குழலாருந் தம்பி யாருந் தமர்குழத்
தாதைதாயர்க்கி றுதிவினைச்சடங்குமுழுதுமுடங்கமைத்தார்

ஈண்டை நிகழ்வி தாகமுன மிறைவன் றனக்குற் றுழிவினை
மேற், பூண்டு புகுந்த கலிப்பகையார் பொருவில் பெரும்
போர்த் துறைவனைத்தாங், கீண்டு மனிக முருக்குபுழுந்

வாகீசச்சருக்கம்.

சுக

நீரும்போர் கடக்கு மெல்லேவினை, தூண்ட வுடல்விட்டிசை
யுடம்பு துலங்க நிறுவி வான்புகுந்தார் (க௦௭)

என்னுமாற்றந்திருச்செவியிலேறவுடன்வா னேறினர்போன்
மன்னு திலக வதியார வசமா யுலகை மறப்பவவர் [ங்
பின்னார்வேண்டுமுபசாரம்பெரி தும்புரிந்து தெளித்தெனக்கீ
கன்னை நீரே யெனவாழ்ந்தே என்னுய்தெளிதியென்றிரப்ப.

வேறு.

*தம்பியா ருளராக வேண்டுமென வைத்ததயா
வும்புருல கணையவுறு நிலைவிலக்க வுயிர்தாங்கி
யம்பொன்மணி நூளுங்கா தனைத்துயிர்க்கு மருடாங்கி
யிம்பர்மனைத் தவம்புரிந்து திலகவதி யாரிருந்தார். (க௦௯)

தம்முன்னு யன்னையினுந் தாம்பேணு தபோதனியா
ரம்முறையிற் றமக்குரிய வருந்தவங்கள் பலபுரிந்தே
யிம்மைமரு ணீக்கியார்க் கிருந்துணையா யமர்நாளிற்
செம்மைநெறியுலகுணர்த்தச்சென்றருளப்பெருந்தகையார்.

உலகமெலா நல்லறமே யுயிர்த்துணையென் றுய்த்துணர்வா
னலகிலரு ளான்முப்பாற் றறமனைத்து முறைபுரிவார்
குலவுசிராத் தாதிகணங் குலத்தரெனும் வாஞ்சையினுற்
பலர்தமர்கட் களித்தன்முதற் பாசவறன் பலபுரிந்தார். (௧)

வாவிமிகு தடமாதி மலிசுவைநீர் நிலைபுரிதல்
காவளர்த்தல் சென்னெறிகள் காண்டலா மலகாதி
மாவிளா நாவனிழன் மலிவிருக்க மாங்கமைத்த
மேவிருக்கு மறையவர்முற் றிகழ்சீவர்க் கனமளித்தல். (௨)

விருந்தளித்தல் வாசமுதல் விழைந்தளித்தல் பிணிதீர்க்கு
மருந்தளித்த ஞானமெலா மகிழ்ந்தளித்தன் மருதெவையுந்
திருந்தளித்த விருந்தளித்தல் சுகமளித்த வனும்வியப்பப்
பரிந்தளித்த லிவையாதி பசுநருமம் பலபுரிந்தார். (ககங)

சிவதளிகள் பலபுரிதல் சீரணந்தீர் தரப்புதுக்கல்
சிவகுறிமுன் மூர்த்திபிர திட்டைமகா சாந்திசெயல்
சிவமுணர்மா தவர்வாமுந் திருமடங்கள் பலபுரிதல்
சிவமிகுநூற் கல்விநிறை செயற்குரிய திறம்புரிதல். (ககச)

சிவபூசைச் செயல்யாண்டுந் திகழ்வுறவேண் பிவசெய்தல்
சிவநேசர்க் குபசாரந் திருந்தியசெய் தழைத்தவரைச்
சிவமாகப் பூசித்தே திருவமுதா தியவளிக்குஞ்
சிவமாகே சுரபூசைத் திறமிலக முறைவிளைத்தல். (ககரு)

பன்னுமிவை முதலசிவ பதிநருமம் பலபுரிந்தார்
மன்னுறுமிந் நாட்டிலக வதியார்க்கு மடாலையொன்
றின்னருன்கூர் சித்தவடத் தீசர்திருத் தளிலெளிபிற்
சந்நிதிமா மறுகில்வட சார்வடத்தின் சாரமைத்தார். (ககசு)

அன்னதிரு மடத்தென்று மமர்ந்தலரி யெழற்கைந்து
கன்னலென வறன் மூழ்கிக் கண்டிகைநீ றணிந்தலர்கொய்
துன்னுதொடை புனைந்ததிகை யுற்றலகு மெழுக்குமுதன்
மன்னுபணி பலதிலக வதியார்செய் துறுகின்றார். (ககௌ)

இன்னொளம் மடி-கண்மரு ணீக்கியா ரதமெவற்று, முன்னுவ
கொல்லாமை முற்றுயிர்க்கு மிரக்கமிக, லென்னமுன் னுண

ர்த்திடற்கோ விதுகசப்பென்றுரைத்தலின்வாய்த், துன்னாகா
ன்றிடிற்கொள்ளார் துரிசருமென்றுறத்துணிந்தோ. (ககஅ)

எவ்வுலகும் பணிகயிலைக் கிதைபிரிவி னூடலினே
தெய்வபர சைவநெறித் திருந்துமலர்ச் சயனமொரீஇ
யுய்வரிய சமணெறியா முவர்த்தராயிற் கிடைவிழைந்தார்
கவ்வைமிசூந் தூடுதல்பிற் கனியின்பக் குறியன்றோ. (ககக)

வேறு.

திருவுளம் விழைந்தாங்காங்குச்செலவமண்குண்டரேற்றாங்
கிருவினார் தரும சேன ரென்றொரு பட்டப் பேர்தந்
தருமைநற் குரவ ராக்கொண்டடிதொழுஉச் செறிந்து குழ
மருவுமுற் குரவர் யாரும் வழத்தவிற் திருந்தா ரந்நான். ()

தன்னுயிர்த் தலைவி யென்னத் தருமரு ணீக்கி யாரை
முன்னுறு பிரிவாற் ருமை முனைமதிச் சென்னி யோல
மின்னுயிர்த் தலைவன் றாநாங் கெய்திய விதித்தா னென்ன
மன்னுவெஞ் சூலை நோயவ் வள்ளலார் வயிறுற் றன்றே. ()

சூலையாந் தூது குண்டர் தூரீஇப்புரி செயலிற் ருரா
மாலைய தாக வேமுன் வைத்தகா லசையா தீசன்
பாலுறற் கியைபெ லாஞ்செய் பண்பினைமறுக்கொணுமைச்
சீலியா ரிடைத்தம்பாகற்செ லுத்தியோர்ந்தாங்கட் செல்வார்.

இங்கிவர் செயலீ தாக விதற்குமு னிவர்க முன்னை
நங்கையா ரதிகை போந்து நற்றொண்டு செயுநா ணர்நின்
றங்கணை வீரட் டேசா வகிலமு மனித்தா ணேசா
செங்குர வேணி யானே திருக்கர வேணி யானே, (கஉஉ)

எம்பிரா னீயே யாகில் யாங்கணின் னடிமை யாகி
லும்பர்நா யகனே யிந்நா ஞ்ய்தியி லமண்சார் புற்ற
தம்பியா ரருள்சேர் வாய்மைச் சைவமா நெறிபுக் குய்வா
னிம்பர்நீ யருளவேண்டுமெனத் துதித்திதைஞ்சிப்போவார்.

வணங்குபு சென்று சித்த வடமடத் தமனி மேவு
மணங்கனார் கனாவிலெம்மா னதிகைவாழ வீரட்டேசன்
குணங்குறி கடந்தா னேனுங் கோதிலா வன்ப ருட்கோட்
கணங்குபு பற்பல் வேட மியைந்தெளி யவனுமாவோன். ()

ஒருதிரு முகமு நேமி யொளிவளை மழுமா னக்க
மருவடங் கமண்ட லஞ்சீர் வரதமோ டபயமெட்டு
மிருபுறத் திலகெண் கையு மிடத் தூல கீன்முண் மெய்யும்
பொருவிலா னேற்றின் மீது பொலிதிருக் கோலங்காட்டி. ()

மங்கைநீ வருந்த னின்பின் வந்தவன் முனீந்தி ரன்கா
ணிங்குல குய்யப் போந்தா னெமக்கன னியனை யன்னே
னங்கமண் புக்க செய்கை யாருயிர்க் குண்மை தேற்று
மங்கலச் செயலென் றோர்தி வாய்மையீ துவகை கூர்தி. ()

ஆவணி மூல நாளை யணையன்வந் ததிக்கு ளின்பாற்
காவரு நீறுபஞ்சாக் கரத்தொகி மனித்துச் சூலை
யோவுநீ ருழவா ரங்கை யுதவிநம் பாலுய்க் கென்னுச்
சேவரு வீரட் டேசன் றிருவருக் கரந்தான் மன்னே. ()

வந்தநல் லுருவி னோடம் மாதபோ தனியார்க் காங்கு
வந்தருள் காட்சி சித்த வடத்திருக் கோயி லின்கண்

முந்துமா மூல விங்க மூர்த்திவாழ் கருப்ப வில்லுண்
முந்துறக் காண லாகு முதமிக வின்று மென்றும். (கஉக)

கனவுணர்ந் தருளின் மேன்மை கருதுதோ றன்பு பொங்க
வினிதரு ளேழை யேற்கு மெனியதோ வெனத்து தித்தப்
புனிதையார் நியதி யாவும் போற்றியம் மடத்தி ருந்தார்
பினர்மரு ணீக்கி யார்செல் பெற்றிமேற் பேசு கிற்பாம். ()

பாகனை யூன்றிச் சென்று பகினியார் தம்பா லன்பால்
வாகம ரனைய சித்த வடமடா லயத்தின் பாங்க
ரேகியாங் கவரு முன்ன ரெதிர்வாக் கண்டு தாழ்ந்தார்
சேருளார் நெறியிற் தீர்ந்தீர் திருவுளீ ரொழுமி னென்னு. ()

முன்னெழு தம்பி யார்த் முகத்தொளிர் தரவெண் ணீற்றை
யின்னருண் மணியி னோடைந் தெழுத்திசைத் தினிது நல்கி
யந்நகர்த் தனியுட் கூவத் தனிர்சிவ தீர்த்த முண்பித்
துன்னருஞ் சூலை நீக்கி யுவந்துழ வாரக் தந்தார். (கஉஉ)

ஊழினோ ரரிசு னாதி யுவந்தணி யாமை போல
நீடுநீ ருதி மூன்னர் நீத்தமர் கோலஞ் சைவ
வேடமா யிலங்க நின்னார் மிருசைவப் பிரவே சந்தான்
பீடுறு சைவ தீக்கைப் பெரும்பேறு பெற்றா லென்றி. (கஉஉ)

எத்துணைச் சிறந்து ளார்க்கு மின்மொழும் விதியை யென்று
மெத்துணை விதியு மேற்கொண் டுன்வுல குணர்த்தப் போந்த
வுத்தமர் விடுவ ரோவைந் தெழுத்துல குயர்கர் பெற்றாங்
குத்தம சுத்தி தீக்கை யுறுமுறை தெரிததா ளென்றி. (கஉச)

ஆன்னேதேர் முன்னே யாய்வ வுருணிறை தம்பி யார்த
முன்னமண் கோல நீக்கி முழுத்திரு நீற்றும் கோல
மன்னிமெய்ச் சிவனி னக்கம் வாய் னூர் பொலிவு கண்டா
ருன்னரு மின்ப வாயி யுட்பா வாயா யுற்றார். (கந.க)

என்னையான் வீரம். டேசன் யாது போர் வில்லா நாபோன்
றன்னையும் பொருட்படுத்தித்தனித்திவன் தன்னை பெய்லாஞ்
சொன்னதென் சொல்சே வித்தத் தூயன்மா முனி சீமதம்போ
டன்னிய னவனென் னுனி தெனவுபா ரிககீமா வென்னு. ()

எண்ணினை எண்ணினை வேலை போன் சொக்கோ விசனென்றே
கண்ணினைர் னாணர் பொந்தி. இவ் வாக் கிந்தி நீதன்னை லுண்
டேடா, புண்ணிய சொல்லார். துழை பொலிவின யாயார்
பொற்பி, எண்ணினைத் தன்னை. தன்னை தன்னை துழை
தற் தென்னார். (கந.க)

தவகிவ மயமாய்ச் சுந்தர தவகிவ மயமாய்ச் சுந்தர
புனியுய வந்த தென்னாய் வந்த தென்னாய்
தினியதே சோம யத்திற் கொடுக்க வந்த தென்னாய்
துவமனா தீத வாய்வை கொடுக்க வந்த தென்னாய். ()

விரிவுரை யுருணை தென்னார். தென்னார் தென்னார்
பெரிதுரை விரியாக் கூதற் கொடுக்க வந்த தென்னார்
தெரியுர னனுவு மில்கீனை நினைக்க வந்த தென்னார்
னரியவப் பெரிமோன் வாய்வை கொடுக்க வந்த தென்னார்.

இத்திரு வடிக டம்மை யெம்மையு மெம்மை யானா
முத்தமி யார னைத்தாங் னுபார்திரு வதிகை சென்று
புத்தல ரிதழி மேலிப் புண்ணியன் கோயி னண்ணிச்
சித்திசெய் வீரட் டேசன் திருமுனுய்த் தருகு கின்றார். ()

வேறு.

வீரட் டேசர் திருவதிகை விழியா னுகர்த்தார் விடையாது
தீரத் துறந்த சீவன்முத்தர் திருவா ருளத்தாற் பெரும்போக
மாரத் தழுவி யத்துவிதா வந்தக் கலனி யனுபவமே
சாரத் தனித்தார் தன்மயமாம் தருமேயின்பந்தலைப்பட்டார்.

உள்ளங் குவிர வுடல்சூனிர வுரிநங் குவிர வுணர்சூனிரத்
தெள்ளங் குவிர வுள்ளசூஞ்சச் சிதாது வந்தத் திருவமுத
வெள்ளங் குவிரத் திருவாக்கை விமல மதகா வினவுசெயிப்
பள்ளங் குவிரப்பாய்வதெனப் பதிககெழிற் பாய்ச்சுகின்றார்.

பாவு பதிகம் பின்னருதி பாலதக் ததிமா துரியதாய்
பாவு மமுதா வாழ்நங் பருங் பருநத் தெவிட்டாமே [பா
விரவு மியல்கண் பத் தோமுன் விட த்தாலித்தான் வண்தொலை
கிரவு கொடிய வுருவருப்பை விலக்கிற் தினைபு தரிழமுதம்.

யானா புரிநங் வகம்பாநின் விநுந்கப் பதகிக் கொணக்கைத்
தான், யானாகன் திருவதிகை மருவுந் திரவி ரட் டேசன்,
னீது மெனினெல் வாய்வாய்பட் பெழுந்தொன் தெவ்வா
வணமகவிவன், கோது லாவம் பல்பதனது குலைய மில
வென் நிதுபிரியம். (ககச)

மாவுக் கரசு வணைக்கரசு வாணிக் கரசு முதலாய
தேவுக் கரசு நிறைதருமச் சேவுக் கரசு திகழ்வானிற்
பாவுக் கரசாந் திருத்தமிழ்மெய்ப் பாட்டுக் கரசே நீயேநன்
னவுக் கரசு நாவரசு நாவுக் கரசென் றிசைத்தருள. (கசரு)

மூன்று முறையுந் திருநாம முழங்கி யெழுவா னெலிகே
ட்டார், தோன்ற லாவ வானெலியைச் சுமுனை நெறிமேற்
றேன்றெலியா, ஆன்றி யுணர்ந்தார் பரவசமுற் றுறுபே
ரருளை நினைந்துநினைந், தான்ற விருமைத் திருத்தொண்டி
னருமை புரிந்தாங் கமர்கின்றார். (கசௌ)

ஆந்நா ளமண்திர்ப் போதனையா லகல்பா டலிபுத் திரநகர்
க்கு, மன்னு மமணவேந் தெம்மடி கண் மகிமை யுணரா மட
மையினுற், தன்னு ணையினு ளண்டமெலாஞ் சலிப்பச் சலி
யாத் தனிமுதலைத், தன்னு ணையினுட் படுத்தநனை தன்மைத்
தொன்று தான்விழைந்தான். (கசௌ)

வேறு.

* அருள்கொண்ட வுணர்வின்றி நெறிகோடியறிவென்று, மரு
ள்கொண்ட மன்னவனு மந்திரிக டமைநோக்கித், தெருள்
கொண்டோ ரிவார்சொன்ன தீயோனைச் செறுவதற்குப், பொ
ருள்கொண்டு விடாதென்பாற் கொடுவாருமெனப்புகன்றான்.

* அரசனது பணிதலேநின் றமைச்சர்களு மந்நிலையே
முரசுதிருந் தானையொடு முன்சென்று முகில்கூழ்ந்து
விசைசெறியுஞ் சோலைகூழ் திருவதிகை தனைமேவிப்
பரசமயப் பற்றறுத்த பான்மையினார் பாற்சென்றார். ()

*சென்றணைந்த வமைச்சருடன் சேனை வீ ரருஞ்சூழ்ந்து
மின்றயங்கு புரிவேணி வேதியன ரடியவரை
யின்று நுமை யரசனழைக் கெமைவித்தான் போதுமென
நின்றவரை நேர்நோக்கி நிறைதவத்தோ ருரைசெய்வார். ()

*நாமார்க்குங் குடியல்லோ மென்றெறித்து நான்மறையின்
கோமானை நதியினுடன் குளிர்மதிவாழ் சடையானைத்
தேமாலைச் செந்தமிழின் செழுந்திருத்தாண் டகம்பாடி
யாமாறு நீரழைக்கு மடைவிலமென் றருள் செய்தார். (கருக)

எடுத்திரு வருட்பதிகத் தெம்மடிகள் சிவா துபவ
மடுத்தெழுமெம் பிரதிட மணிவாய்மைத் திருவாக்கே
தொடுத்தெழுமெய்த் திறனோக்கிற் றாயபர சிவமேயித்
தடுத்தமலம் விடுத்தபெருந் தகையரெனுந் தகைவிளக்கும்.
திருப்பதிகமரசன்பாற்செலுங்குறையொன்றின் மையுந்தாங்
குருப்பதிக நதிமுடியெண் குணியெனலு மவ்வாற்றல்
கருப்பதிக டோரவமண் கயவரழி தாக்காட்டும்
விருப்பதிக முந்தோன்ற மேதகவாய் மலர்ந்தருள. (கருங)

பதிகம்வினா யடிகளுடன் பாடினமை யதிற்றுணிந்தார்
துதிபுரிந்தார் பற்பலகாற் றுணையடிக்கீழ் வீழ்ந்திறைஞ்சி
யிதமொழிசொற் றெழுந்தருளப் பெறிலடிக ளெளியேழுங்
கதிபெறுது மென்றமைச்சர் கைகுவித்தாங் கெதிரின்ருர்.

சூழ்வினையச் சாதூரியத் துறைபூகத் திறலமைச்சர்
தாழ்வினைய மொழிகடிருச் செவிசாத்தித் தறுகண்மறப்

பாழ்வினைய மண்குழுமு பாடலிபுத் திரம்புகுந்தார்
வாழ்வினையம் புவிக்கருள வந்தருளும் வாசீசர். (௧௫௫)

ஆங்கவர்செய் மருட்செயலா லருட்செயலி னாற்றனனி
யோங்குமுறை யுலகுணர்த்தி யுவையாவு மவர்க்கேமன்
தீங்குதரு முற்பாதச் செயலாகக் கடன்மறுகாப்
பாங்குறுகற் பரியூர்பு பாதிரித்தண் புலியூரில். (௧௫௬)

சொற்றுணையே துணையாகத் தொழுதனைவார் பேறுவந்து
முற்றுணையும் புனலரசு முற்றவமென் பெற்றனனிக்
கற்றுணைமேற் பொற்றுணையென்கையேந்தப்பெற்றேனென்
றற்றுணையத் தானத்தி யானந்த மயனானன். (௧௫௭)

சென்றருளும் வாசீசத் திருவடி-கனப் புலியூர்த்
துன்றருளே புரிதோன்றாத் துணையடி-க ளிணையடிக்கீழ்
முன்றொழுது திருவருண்மா மொழிபாடி யரிதகன்று
நன்றருளந் திருவதிசை நகர்களிப்ப வருகின்றார். (௧௫௮)

வேறு.

*தூயவெண் ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமு
நாயகன் சேவடி தைவரு சிந்தையு நைந்துருகிப்
பாய்வது போலன்பு நீர்பொழிகண் ணும்பதிகச்செஞ்சொன்
மேயசெவ் வாயு முடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே. (௧௫௯)

வேறு.

கொதிதழலாற் கொடுவிடத்தாற் கோபாதி சயக்களித்தூற்
கொளுங்கற் றானை, லதிகபர மாத்தகிலை யருட்சைவ சயத்

தம்ப மகில மெல்லாந், துதிபெருக வமணப்பட்ட லெங்க
நீதி வருமருமைத் தோன்ற லாரிப், பதிபுகுத முன்ன
ளிற் பயிற்வமென் னெனவியந்தப் பதிவாழ்கின்றோர். (கசு0)

மறுகுதொறுங் கழைபுகம் வாழைமுத னிணைத்தலர்பொன்
மணித்தர மங்கள், செறியுமலர்ப் பாவாடை திகழுமணி
விநானங்கள் செழுந்தீ பாதி, துறுமுமெழி னடைப்பந்தா
துலங்கவமைத் தடியார்திருக் கூட்டஞ் சூழ, வறுகுமல
கண்ணமணி யாதியதூ யெதிர்சென்றாங் கடியிற்றூழ்ந்தார்

திருவேடச் சிவப்பொலிவுந் திருவுள்ளத் தெருட்பொன்
வுஞ் சிவமாந் தன்மைப், பெருவாழ்வு மெதிர்வி ளங்கப் பெ
றுகாட்சி கண்குகளி பெருகவுள்ள, முருகாநின் றடிக்கடிவீ
ழ்ந் துற்றிறைஞ்சித் திருந்தொண்ட ருவந்துருழ, வருவாகி
சப்பெருமான் றிருவீரட் டானமெதிர் வயங்கப் போந்து.

திருக்கோயி லுட்புகுந்து பெருக்கோலிட்டிருக்கோர்ந்துசெ
ப்பொ ணாத, திருக்கோலத் திருமுனிரு திருக்கோவில் பே
ரின்பந் தினைப்பத் தாழ்ந்தார், திருக்கோவு திருப்பதிகந் திரு
வாயின் மலர்ந்தோங்கத் திருக்கண் ணீர்தந், திருக்கோல
முழுதொழுகத் திருநீறு சேராடத் திளையா ளின்றார். (கசுங)

ஒருவாறு புறம்போந்தங் கொருவாம லுழவார மொளிர்
கை யேந்திக், கருவாத னைப்பெரிய கரியமலஞ் சீத்தெமக்
குக் கருணை வாழ்வு, தருவாய்மை தேற்றலினத் தனிஞா

னப் படையாலத் தளிப்பு றத்தூந், திருவாளர் திருப்பணி
புற் சீத்தன்முதற் புரிந்தமர்ந்து திகழா நின்முர். (௧௬௪)

ஆந்நாள்வெஞ் சமணைறிபொய் யனைத்துமென வாகுபுறி
னற்வு வாய்ப்ப, மன்னுன பல்லவன்பின் வாகீசத் திருவடி
கண் மாண்பெ லாமோர்ந், தென்னுன்செய் தேனந்தோ
வென்றுபதை பதைத்தூந்நி நநிங்கியேங்கி, முன்னாய மூட
ர்களு முன்னுத கொடுமையெலா முன்னிச் செய்கீதன். ()

அன்னோவிப் பெருந்தீமை யகற்றரிதின் கெவராலு மடிகள்
பாத, முன்னாகச் சென்றிறைஞ்சி முறைப்படினங் குறைப்
படர்கண் முற்று நீக்கப், பின்னாக வாகீசப் பெருந்ததை
பே ரருளெனவே பெரிதுமுள்ளத், தன்னாகின் குங்கடைய
வொருப்படுநல் விருப்புடன் துஞற்று மாங்கீக. (௧௬௫)

கொல்லாமை வெளிக்காட்டிக் கொலைமுழுது மலைகின்றிக்
குறித்துச் செய்ய, வல்லார்க ளெஞ்சலிலா வஞ்சகிறை வெ
ஞ்சமண மடவோ ரிந்தப், பொல்லாத பாதகர்க்குப் புரித
ண்ட மவர்காளும் புரியுங் கோற, லல்லாது வேதிலைபென்
றமண்குலம்வே ரறத்தொலைத்தா னுற்றல் வேந்தன். ()

அமணரமர் பள்ளிகளு மருகனமர் பாழிகளு மனைத்துஞ்சீத்
தச், சுமைசுகடங் களிற்கொணர்ந்தே துலங்குதிரு வதிகைந
கர்ந் தூயகோயில், சமைதரமா குணதரவீச்சமமெனவொன்
றமைத்திலிங்க தாப னாதிக், கமைசெயன்முற் றியலநடாய்க்
கதிதருவா கீசபிரான் கழலிற் குழந்தான். (௧௬௬)

என்னுயிரே யுயிர்த்துணையே யேழையடி யேன்புரிதீங் கெ
ல்லா மெந்தை, சன்னிதிசேர்ந் தாலன்றித் தவிராதென் றுள
ந் துணிந்து சார்ந்தே நெற்கோர், பொன்னிதியே யென்போ
ல்வார் புகலிடமே யகலிடத்தார் புரிந்து போற்று, நன்னிதி
யே வாகீச நாயகமே பெனப்பலகா னமந்து மேலும். ()

பொறியிலியே னறியாது புரிந்தபல பிழைபொறுத்தி பொ
றுத்தி யென்னு, முறையிடுபு குறைந்தடைந்து முன்றூழ்தல்
பின்றூத முரி வேந்தன், குறைமுழுது நிறையருளாற் குண
மாமுன் கொண்டமைதங் கோலங் காட்ட, மறைமுழுதும்
வடித்தருளு மணித்திருவாய் மலர்திறந்து வருந்தேன் மன்ன.

அகிதநமக் காற்றிணையன் றவைகளினோ ரணுவுநமை யடை
ந்த தின்றத், தகையமுணர்ந் தனைசிவமே தனிமுதலாம் பிர
மநெறி சைவமென்றே, நிகமசிவா கமமுதனா நிகழ்த்து
முடி புண்மையெலா நேரே யாரு, மகிமுழுதோர்ந் துயச்செ
யித மாண்செயலே செய்வித்தாய் மன்னரேறே. (களக)

ஆதலினச் செயனோக்கி யகம்வருந்தே லென்றவனை யருளி
னோக்கி, நீதிதெரிந் தரசுபுரீஇ நிறையருள்பெற் றுய்தியென
நிகழ்த்தக் கேட்டான், மாதவமென் முன்புரிந்தேன் வள்ளா
னல் லருட்பேறும் மடமை யேற்கு, மீதரவென் றடிக்கடி
வீழ்ந் திறைஞ்சுபுபற் பலதுதிக ளிசைத்தான் மன்னே. ()

அனந்தரம்வா கீசபிரா னருடலைமேற் கொண்டனுவு மயார்
த்திடாமே, மனந்தரமெய்ச் சைவநெறி வளர்த்தரசு வழாதி

யற்றி வனக்கி ரீப, கனந்தரவீ ரட்டேசர் கழலுமறவாநெறி
யிற் களித்து வாழ்ந்தா, னினந்தரமெய் யடியார் குழந் திதை
ஞ்சியசீர் வாசீச விற்ப வாழ்வு. (கஎ௩)

அன்னதனித் திருவதிகை யமர்ந்தருளிப் பன்னெடுநா ளரிது
போந்து, பன்னுதிருந் தலங்கள் பல பணிந்தேத்தித் திருப்ப
திகம் பாடிச் சென்றே, யின்னருளாற் றிருச்சூல மிடபகே
தனந்திருத்தோ ளிலங்க வாய்ப்புற், றுன்னுசிவ னேதானென்
றுலகுணரப் புறத்திலுமிக் கொளிரக் காட்டி. (கஎ௪)

அப்பூதி யடிகண்மகற் கருவிடந்தீர்த்தருளியுமற்றதுகி றீஇப்
பின், மெய்ப்பூதி யார்வீழி மிழலையருட் காசுபெறீஇ விமல
ஞான, வைப்பூதி யப்பெருஞ்சீர் மாண்பினருந் திருவருளே
வயங்க முன்னிட், டெப்பூதி யுங்கொளன்மாண் பென்றுல
கோர்ந் தமையுமுறை யிலங்கக் காட்டி. (கஎ௫)

ஆரியமுந் தென்றமிழ் மானெனன் றடைமொழியா லவ்வி
ரண்டு, ளாரியத்தி னுந்தமிழே யதிகமெனத் தாண்டகமுன்
னாய பாவாற், தேரியவைத் தனாமன்றிச் செயலானு மறை
க்கதவந் திறப்பித் தந்தத், தேரியலா ரியத்தானைத் திறல்க
டந்துட் புக்கருளே திகழக்காட்டி. (கஎ௬)

திருக்கலை யெத்துணைமைச் சிறப்பினருந் தாமுயன்று செ
ல்லொ ணுச்சீர்ப், பெருக்கமுள தென்றுலகோர் பெரிதுணர்
ந்துய் வானருளாற் பிறங்கை யாற்றவ், வருட்கலை தானே

வந் தவிர்தரக்கண் டின்னனப லற்பு தச்சீர், வருக்கநிகழ் தா
ப்புவிபின் மன்னுதல மெல்லாமு மகிழ்ந்து பாடி. (கஎஎ)

திருப்புகலூர் விருப்பினுறீஇத் திருப்பதிகம் பொருப்பனா
யன் செல்வி பாகத், திருப்பவனைக் கருப்பினுமண் ணிப்ப
வனைமெய்ப்பவனை யேன வான்மை, மருப்பவனைச் சுருப்பித
ழிமாலையனைமாலையனை வலத்தின்வாமத், தருப்பவனைப் பல
பாடி யருந்திருத்தொண் டினிதுபுரிந் தமர்ந்து வாழ்வார். ()

பன்னெகிரா ளங்கமர்ந்தெண் பதின்மேலோ ராண்டுசெலப்
பரமன்முன்னு, ளன்னெகிவான் கயிலாயத் தருளியவா றை
ந்தெழுத்தோ டக்க நீறென், றுன்னுசிவ சாதனமெய் யொ
ளியேயெங் கணும்பரம்பி யுலக மெல்லா, மன்னியல்வை
திகசைவ வாய்மைநெறி மயமேயாய் வளர்தனோக்கி.(கஎஅ)

மகிதலமா னுடவடிவின் வருசுவன் முத்தநிலை மாற்றிவாழுந்
தகுதிவிழைந் தக்குறிப்பே தருபதிகம் பலபாடிச் சகல வேத
வகிலசிவா கமசார வத்துவித நீரதிசயா னந்த வாய்மை
திகழ்தருமா பரமுத்தத் திருமருவித் திருவடிக்கீழ்த் தினை
த்து வாழ்ந்தார். (கஅ௦)

சித்தினாயிற் சதயமாந் திருநாளி லொருவாமெய்ச் சிவமே
யாகி, யித்தனாவாழ் வுறவமர்வா கீசரமண் பதகர்விநி மிபத்
தை முன்னிட், டத்தருண் மருள்பதிக மதிலுமய ராதேனை
யவற்று மிக்தச், சித்தவடத் திருமகிமை திகழ்தரவைத் திடி
லிதன்சீர் செப்பற் பாற்றோ. (கஅக)

நகூ

சித்தவடமான்மியம்.

பேசருமா மறைபுகல்குப் பிரமணியே வரமணியாம் பிள்ளை
யார்முன், மாசகல்காழியின் முதற்றும் வந்தருள்காற்சிவமேவட
மலியுமாண்பின், தேசவய சருண்முதிர்வா தியகேர்கண் நிவ
கைநனி தேக்கத் தாதை, யேசகங்கட் கெனாவப்ப ரேயென
வாய் மலர்ந்தருளு மிதனாற் றானே. (க.அ.உ)

அப்பரென விடுகுறிபோ லமைந்ததுபே ரதுவேபல் லண்
டங் கட்டு, மப்பரெனு நிலையுணர்ந்தி யருட்சிவமே தாமெ
ன்ப காட்டு மந்த, வப்பரே பிள்ளாயென் றதைதரவப் பெ
யர்புனைந்தா ரவரு மிவ்வா, தப்பருமா மகனாரு மகிலமுய
வந்தருளி யமர்ந்தா ரேனும். (க.அ.ங)

வாகீசத் திருவடிகண் மகிதலத்தெண் பத்தொன்றும் வய
சின்காறு, மேகாம லருட்கோலத் தெழில்காட்டி யினிதுலக
மெல்லா முய்ய, மாகாதற் றிருவருளே வழங்கிவிற் றிருந்த
ருளும் வாய்மை மேன்மை, மோகாதி முற்றொழித்து முது
க்குறைந்தோ ரெவராலு மொழியொணுகே. (க.அ.ச)

வாகீசச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௨௩௬.

சுந்தரச்சருக்கம்.

பொன்னங் கடுக்கைப் புரிசடையெம் புனித னகிதன் பொ
ன்னருளே, கின்னந் தடுத்தன் புடையார்க்குக் கிடைப்பித்

தாளக் கிளர்கயிலே, பின்னந் தருக்கள் வல்லிமுத லெல்லாஞ்
செறிந்தங் கெழில்பெருக, மன்னந் தனிப்பே ருய்யானம்
வயங்கு மெவர்க்கும் வகுப்பரிதே. (க)

தருப்பஞ் சுகங்கள் பலகோடி சார்வல் லிகளுந் தழீஇயெ
ன்று, மருப்பஞ் சுகச மலர்தளிர்மிஞ் சருங்காய் கனிமுன்
னாவதுதைந், துருப்பஞ் சுகல தினத்துமொழித் தோவா
திலகவ் வுய்யானம், விருப்பஞ் சுகங்க ளெல்லாஞ்செய் விமல
மேன்மை மிகவளிக்கும். (உ)

அமுத சஞ்சீ வினிமுதலாமளப்பில்வகைமுலிகை களெலாங்
குமுதநாதன் தனக்குமுடற்குறையுங்காலாற்குமைப்பனவா
விமுத லமுத நீர்நிலைகண் மிக்குப் பொலிவ பூவைசுகா
திமுத னிகமா கமநாதத் திறனே தருமவ் வுய்யானம். (ஈ)

கொடிய விலங்குஞ் சிவோகம்பா வனையே குறிப்பி னிசை
ப்பதெவ, னெடிய தருக்கண் முதலெவையு நிலவு முலகெ
லாம்பெருக்கு, மொடியில் சிருட்டி மாதிரிகை யோமன் சுரு
ப்ப நிலையமதோ, முடிவின் மூல பண்டார மோமுன் புக
லவ் வுய்யானம். (ச)

வேறு.

இத்தகு முத்தி யானத்தி னாப்ப ணெண்டி சை காமுழப்பல்
வகைய, புத்தலர் மணங்கள் சாளர நெறியிற் பூர்துக ளின்

னறையிலிற்றி, மத்த^{*}மா ருத்தத்தை வரவித்து காத்த மாண்
சிலா மயத்தமைந் திலங்குஞ், சித்திர மணிமண் டபமொன்
ரூங் கதன்சீர் செப்பரி தெப்பெரி யவர்க்கும். (௫)

ஆவிகள் போக மடுத்திடற் காக வம்மையென் றப்பனென்றி
ருவே, ஞானிலா வருக்கொண் டருள்சிவ னெமையானுமை
யுட னமைமல்கா முகர்போன், மேவியாங் குளபல்வனனெ
லாங் காட்டி மிகுநசை மொழிகளும் விளம்பித், தேவிய லரி
மான் றவிசல ரணைமேற் திகழவீற் திருத்தருள் செய்தான்.

அவ்வழி யுடன் வீற் திருத்தருள் புரிமொன்னைத முன்னிலை
யாடித், திவ்விய வொள்க்கு னுள்ளொளி யாகித் திகழுருத்
தோற்றமோ ரிரண்டு, ணவ்வியங் கண்கள் கனிப்புற நாத
னல்லுருத் தோற்றமே நயந்தாம், திவ்வெழிற் றீருற்ற மித
யமுற் றீர்ப்ப தென்னையோ வென்னையோ வென்றான். (௭)

தானுநேர் காமுற் றுங்குமா தோற்றம் தனையா வ டிருவுளக்
குறிப்போர்க், தானகத் தரத்தன் சாயலாகக் கிட்டி யப்பெய
ரிட்டழைத் தனனத், தூகிழ லுருவாய் வெளிவாக் காணு
உச் சுந்தரா விண்டெமக் கென்று, நீகறுந் தோடையல்
புனைதனம் பருகே நீற்றுக்காப் பேந்துபு கிற்றல். (௮)

ஆயநற் பணிசெய் தமர்கென வாணை யளித்தன அகிலமு
மளித்தான், சாயையு மவ்வா றழைப்புநீஇ யிருவர் னைவல

* மத்தம் = மத்தமென வலித்தல் விகாரம்பெற்றது.

ராகுவந் தனைய, நாயகி யானை மேற்கொண்டாங் கவட்கந்
நலும்பணி நாடொறு நயப்ப, நேயமா ரவர்பேர் கமலினி
யார கீந்திதை யாரென கீகழ்வ. (௬)

கடைக்கணி னோக்கே பிணித்தமா சனைத்தங் கழற்றுபு
கருதருந் தூய்மை, கிடைக்கவெவ் ஷரிர்க்கு மனித்தருண்
மென்றூந் கிளர்பெருங் கருணையே பாடி, மடைக்கண் முந்
திருவர் முழுத்திரு கோக்கு மருதுறப் பெறுகிலை யாடி,
யிடைக்களின் யாவ ரியற்களிக் கமைவ திசைப்பரிதிசைப்
பரி தெவர்க்கும். (௭)

அருமறை முடியோ வதன்மெனி வாஞ்சி வாகம சாரமோ
வவற்றுள், விரவுமுன் னூரிரோ பாவருஞ் சுத்த வித்தியா
நிலையமோ மேலாக், தூரியமோ தூரியா தீதமோ வதுல
தூயமா முனிவருள் ளகமோ, புருவமத் தியமோ யாதென
லாமப் புராதன தரிசன புனகம். (௮)

இன்னவா தரிசத் தாதா கோக்கு மிமாசலை யுமாபதி வெழி
ன்முந், துன்னரு முக்க னூற்புய மாதி யுருவெலா மொரு
விலா துதித்த, மன்னமுன் மொளிவா மக்கீழன் மனாதி வர
ப்பறு தரம்பெறு மான, வென்னரோர்க் துணைப்பார் சிவத்
தினுட் சிவமென் நிலகுளின் மாற்றமொன் திசைத்தும். (9)

மூவரு மனைய திருப்பணி கியதி முறைவழா தின்பகீர்முழ்கி
நாவல வெவர்க்கும் பரவருந் திறத்தோர் மத்தன வனத்தக
நனுந், மேவரு மலர்க ளாவன கிழையத் திருந்துழும் பிட

கைதண் டிடைக்கொண், டோவரு மலங்கல் புனைதன்முன்
ஞா மொருங்குசெய் தொழுகுவா ரானார். (கங)

வேறு.

இத்திருப் பணிபன் னாங் கியல்வுறி யிடையோர் காலத்
தத்திருப் பாற்க டற்க னுலம்வந் தடர்ப்ப வஞ்சி
யுத்திருத் தவன்மு னும்ப ரோலெனக் கதறிச் சூழ்ந்து
கத்திருத் துவமு னெல்லாக் கனமுங்கொள் கண்ணுதாலோ.

அடைக்கல மடியே ஈற்கே யடைக்கலந் தருண மிப்போ
திடைக்கல மல்லே மால மெனுந்திமிங் கிலத்தால் யாக்கை
நடைக்கலங் கவிழ்த் துன்ப நரலையு ளமிழ்கின் றேங்கட்
கடைக்கல மந்தே மெந்தாய் கைவிடில் கருணை வள்ளால்.

என்னகின் றலறி னாவ் விரங்கொளி திருச்செ ளிக்கட்
கென்னலு மிரக்கந் தூண்டச் சுந்தரா நீபோந் தின்னர்க்
கின்னல்செய் தடர்ந்து டற்றி யெங்கனும் பரவு மாலந்
தன்னைநம் முன்கொ ணர்ந்து தருகென வருளிச் செய்தான்.

திருவரு ளாணையோடு சேவடி. சென்னி மேற்கொண்
டொருவருங் கைலைக் கோயி லொருவகைபுறம்போந்தன்ன
வரிபிர மேந்தி ராதி யனைவரு மிணைய யாண்மும் [ணல்
விரிபுல கெல்லாங் கொல்லும் விடத்தெதிர் வந்தெம் மண்
திருக்கர நீட்டி நின்ற செய்கையே கண்டார் வாழீனா
ருருக்கரந் தாங்கவ் வால முலகிலுக் கருளாஞ் செந்தேன்

பெருக்கர விர்தந் துற்ற பிரமர மெனத்தி ரண்டு
சுருக்கரம் விரித்த மைந்த கொள்கைகண் டி றும்பு துற்றார்

சுந்தர நாமந் தோன்ற றுணையடி நமந்து பல்கா
லந்தர ரெனுமெம் பேர்க்கின் றவப்பொருள் கொள்ளா தாவி
தந்தர னருட்பேற் றிற்கேர்த் தரரெனத் தலைய ளித்த
தெந்தர மாமோ வென்னு வேத்திசை சோத்த மீந்தார். ()

இலேகர்நோர் கண்டு மந்தோ விதயமஞ் சுறச்ச மீபத்
திலேகவுந் துணிவி லார்செய்த் தீண்டுபு செல்லச் சென்றாங்
கிலேகிய மருந்து வோர்தந் திடலென வெங்கோன்செங்கை
யிலேகிடைப் பியவ ளித்தவ் வேந்தலா ரிறைஞ்சா நின்றார்

எதிர்நொழு தெழீஇவ லப்பா விருந்திரு நீற்றுக் காப்புத்.
துதிகரந் தேந்தி நிற்குஞ் சுந்தரந் தோன்ற லாரை
மதிநதி யிதழி வேணி வள்ளலா ரருளி னோக்கி
விதிதிதி யாதி யாய வியன்னொழி லாற்ற லேற்ற. (உக)

வேறு.

மேலாய வமரர்களும் வெருண்டுதளர்ந் தோடோடக்
கோல மவல்புகல்பாற் கின்னமுழு துறத்தூர்த்து
மாலால வியாபகத்தை யனுவாக்கி யங்கையினின்
பாலாக வமைத்தளித்த பரிசிதனு லின்றளிப்பேர். (உஉ)

அகிலமெலாந் தொழுதருசி ராலால சுந்தரனென்
றிகபரமு மொருவிட மிசைப்பவருக் கிசைத்தருஞ்

தகுதியொடு கீகழ்கவெனத் தந்தருளி முத்துவரு
முகமலர்பு ககமுமுதார் முதமீகுயப் புதர்குழவை. (உரு)

அருள்பெருக நனிகீகாக்கி யவர்க்கருளிப் பொதுவாகையிற்
திருமகிழ்நத் கருண்மலர்க்கட் திறப்பருளி வாய்மலரும்
வெருவொழிகிர் விக்கினச விக்கினங்க டொழுதவர்க்கு
மொருவினர்க்குத் தருமுதனம் முப்பன்முக வும்பலன் தீரு.

திருவகுத்து மதிமிகுத்துஞ் சிறந்துணை மதந்தனைபோன்
மதிமுகத்து மாதவகேண் மதிபிறர்க்கெனிலைசப்பலையெண்
சுதிபுகுத்துங் கணேசன்மலர்க் கழல்பணியாப் பழனினையா
லதிகரித்த செயன்முடியா தவ்வனவே வென்விடத்தால்.

வேறு.

உடலினூ ரெரிராட ஷுளத்தினூ டயர்நீட
விடரின்வா டிமைமோர்க விரித்தோட வனையாத
படரினோ டொருகீயும் பரித்தாடலும் கரித்தத்தோ
விடரினூ டு முதெனகின் வெண்ணிறமும் பழுதாய்த்தால்.

இன்னன்மிக துமைத்துரத்த வின்னவிட மகிலபெலாக்
தன்னுணவாக் காதமையத் தரிக்கின்னோ கமதுகனத
தன்னதுனை முதலாய வபரர்முனி வோராதி
யென்னருமெய் தெளித்துய்ளா னிட்டகுறி யாய்த்திகழ்க.

என்றருளி யருட்கரத்தி னிருந்தொளிரவ் வெறுழ்விடத்தை
நன்மமுதா கியதுகர்ந்து நனிற்றருஞ்செம் பொளிற்புதித்த

தவ்வெனின் முழுபணிநிற் றுலங்கவணைத் தஞ்சனியா
கின்ற நன்வேட்பெ டுதித்தொழுபக்கெ றியா லுக்கதன் மேலும்.

இன்னருளா லுணைத்தருளு மின்னிளிமா தவகேட் டி-
யுன்னினர்கா மியமுடிக்கு முப்பன்முகச் சொம்பொருளை
நன்னரிசுமஞ் சுபுகை காலைகடைத் தின்னமுத
முன்னியவா பெற்றுவனை முழுதனித்துன் செயனிறுத்தி.

வாழ்வொன வாய்ப்ப லர்க்கும் பாந்தருகிடை மாபினனித்
தாழ்முத லாய்ப்பா லுணைவொடுகிற் றித் தந்தருள
வாழ்கடைத் தமுதுபெறு மாசுவரிக வாழ்காத்
தேவனைவங்கியெடுத்தீதா னெதுப்பணிக் கீத கினலிப்பால்.

ஆலா லகந்தனை ஈர்க்குதொடார் காலினியார்
மேலாய ஈறாநுத்தம் விவாங்கலிசெய் தொழுதுகான்
வாஸாத தெறிவொழிக்கும் பாக்கியோர்க் துய்யவுத்தான்
முலாத விநுத்தமிழ்த்தண கனையமுத பாக்குடவும். (1)

திருவளங்கொண் டருள்வழங்குந் திகண்ட திவபெறுமா,
னிநாங்குத்த தன்னிதன சொம்புக டம்மாபுத, கருண்
மண்தெண் டுலகமமுந் துலகா ரி துவலாய், தெருண்
மணங்கொண் டுலகொம்புந் திநிந்துளங்கா முறம்புரி
த்தான். (n2)

கங்கையாள் வி துவலாய் கம்பினியைத் தெதிதோக்க
மங்கையா லுதொகினைதம் மாலாய மவ்முவர்

தங்கன்பணி தலைநின்ற ராதலினும் நருமலர்கொய்
தெங்கன்பிரான்கோயில்புகுத்திரும்பண்செய்தகுதலைத்தார்.

வேறு.

சுருதிபுக லாலால சுந்தரரா சியகோக்கிச் சுந்த ராசெத்,
துருதியனி முரலனகத் தோகையலா விழைந்தனைகத் துணை
ப்பொற் றுணை, சுருதிமலர் கொய்வுழியக் காரணத்தாத் றுர
ணிபோய்க் கலந்த மர்த்தே, வுருதியவ ரோடெனவெய் மா
னருள வினாயிமய மலைமான் கூறும். (௩௪)

பன்னாளு மொருசேரப் பணிமலர்கொய் வுழியீவனாப் பரிதி
யாமா, லின்னாள்வந் தெழுந்ததென விலசுத்தவனி மாலுட
மா கென்ற நீதி, யென்னாரு மென்னாத விதுதகவே வின்
னருளுக் கென்று வெற்பின், மின்னோதல் வினவிப்பால்
விடையமலன் விடையமல விளம்பு மன் னோ. (௩௫)

அகிலமெலா மனித்தருளம் மனைநீயா தலிவிப்பதத் தணங்கு
கேட்டா, யகிலமனித் தருளுமதற் கருருணமிம காய்புரீவ
ததிகின் றுயிர், யகிலமுயற் கொவ்வொருளுன் தவனிபுற
வேண்டுகமக் கபேத ரற்றூ, லகிலபிதைஞ் சிவனவனா மவ
ரிவனை விழைதரகா மகங்கொண் டுய்த்தார். (௩௬)

காரணமொன் திலாதிவனாக் வகலைநினைத் துருதித்தல்
கடமை யன்னும், காரணமீ தல்லதுநிக் வகலைநினை மய
மேயாங் கனம்பெற் றோரும், காரணமூன் விளக்குவெயல்

சுருதினது சித்தெனினுங் கவற்று துக்க, காரணமென் றுல
குவெரீஇக் கதிநெறிகின் றுய்ந்திகா ரணமு மாமால். (௩௭)

இன்னகிப மன்றியுமிங் கிவன்புரிசைத் தொண்டிவந்த வெ
மக்கின் னோன்வாய், மன்னுதிருந் தொண்டிறிசை மலைமல
டித்தூத் தெனிக்தொனிர்தென் மலைத்தே வார, மென்னு
மிசைத் தீஞ்சுலைமலர் திச்சையுமுந் துதலாலீ திசைத்து
நங்கா, யன்னதமிழ் மலைக்கிதரி சனத்தவனிக் குணமையு
ணர் வளிப்ப தாமால். (௩௮)

இன்னபயன் வலங்கொலா மெய்துமிலே தோர்செயலாவி
ன்ன தாமா, மென்னுழியெய் தினுமென்னு மிசையவாரன்
மேற்றிடத்தா விழிவு சார்போ, வுன்னுமணி பழுதுறுமோ
வுதினுமொரு வாமுகம தொப்பி லாத, நன்னிழல்வேற் றிய
ல்பாண்டு நண்ணிலதென் றுணர்ந்தோகீ நகிற்றலென்னை.

என்றருளி யிடப்பாகத் திறைனிதிரு வுளங்கனிப்பித் திருந்
தா மெய்யா, என்றருளிச் செய்தபடி யாலாலகந்தானு ரகி
லம் மீபாற்று, கின்றதிரு முனைப்பாடி நீணுட்டின் பாண
ட்டி கிசைமுற் றேங்கி, நன்னுபுகழ் நாவிலார் நாவிலார் பா
வினார் நாவ னூரில். (௪௦)

உலகமெலா மீட்டற வுபராதி சைவகுலத் துன்மை யோற,
மலருக்க மாகமநூல் வழியோற மொழியோற வழித்து தென்
சொ, விலகியசீர்ச் சடையனா ரிசைஞானி யார்மகிமை யெ

ங்குமேறக், குலவுமவர் மடியேறு குலமகவா யருளேறு
கோல மேற. (சுக)

திருவேற விருவோருந் திருத்தாளை தாயரோனுஞ் சிறப்பி
னேற, விருவேற வவதரித்தா ரொருவாத பெருவாழ்வுற்று
வந்து கண்டா, விருவோரு மினங்கோலத் தெழில்கனித்த
தனிச்சேயை யிருகையா, மருவேறு கமலநிலை வருசேயி
னெடுத்தனைத்தார் மகிழ்மீக் கூர்த்தார். (சுஉ)

உலகினுரு வெலாங்கிளக்கு மொளியியட்டிக் கொளியளி
க்கு மொளிப்பி ழும்பி, வலகிலை கெலாந்திரண்ட வரு
ளுருவே தெருளுருவே வடிய மேமக், குலமவளி யுலக
மொலங் குயிற்றுபெருந் தவம்பயலினு கோதின் ஞான, நல
லிழைவே சிவப்பொலிவே நகிற்றரிதும் மகவெனவுண்
ணயத்தா மன்னோர். (சுக)

தருகாவந் பதிமுழுதுக் தத்தமகோந் சவமெனவேசாற்று
மோகை, வருகாளு நனிசிறப்ப மக்கலமாண் மொள்கிளைத்
தவ வள்ளல் போக்த, திருகாள் ககிவிதுலாத் திங்களைத்
தாய் தந்தைதவச் செல்வப் பேற்றை, மொருவளைக் கொரு
காண்மிக் கொளிர்வடிவா திகளைவியந் துரைத்துந் சூழ்வ.

தாதையார் தாயரோனுஞ் சடையரிசை ஞானியார் தங்க ஞா
ளப், போதையா நின்பகளுப் பொலிவையா நினைக்குகாப்
புனித வாய்மை, மேதையா சிவர்க்குதா விதமே மகமவ

தென விளம்ப கின்னார், திதையார் கலியுலகு தீர்த்துயரன்
மகப்பெற்ற சீல ரம்பா. (௪௫)

வேறு.

இவ்வகை யருளாற் றங்கட் கெய்துசேய் மணியை யன்
மைக், கைவரு மணியாய்ப் பெற்றுக் களிக்கடல் குளிக்கு
மன்பர், தெய்விகச் சடைய னானுந் திகழிசை ஞானியாரு,
மவ்வருண் மகவைப் போற்று மருமையா ரளக்கவல்லார்.

அப்படி யனைய சேயு மவரிடத் தகில முய்ய
வொப்பதப் புரித்த வாட லுலாரினு லளக்க வற்றோ [கே
செப்பில விவனென் றென்னைத் திரக்கரிப் பவரன் னுன்
ரெப்பெரி யவர்க ளானு மெண்ணவு மொன்னு தம்ம. (௪௭)

நம்பியா ருலகுக் கெல்லா ஞானவண் பனைவா முரார்
தம்பியா ருங்கொ ளாத்தர் நற்கம லேசர் தோழர்
நம்பியாரு றிர்களாய நங்கைமார்க் கென்றோ நாம
நம்பியா ஞா ரென்னு நயந்தழைத் துவந்து வாழ்க்தார். ()

காசொரு வண்ண மேனி கலனொரு காலே வெவ்வே
ருளுற வளர்த்தாங் கென்னை யானுடை நம்பி யார்பல்
வாண்மணிக் கலன்கண் மாறி மாறிப்பூண் டருட்பே ராட
னீனொளி மறுகு போர்ப்ப கிலவிய கிரம்பு நாளில். (௪௯)

* தரசிங்க முனைய ரென்னு நாகிவா முரசர் கண்டு
பாவருங் காதல் கூரப் பயந்தவர் தம்பாற் சென்று

விரவிய நண்டி னாலே வேண்டினர் பெற்றுத் தங்க
னரசினங் குமாற் கேற்ப வன்பினான் மகன்மைக் கொண்டார்.

* பெருமைசா லரசர் காதற் பிள்ளையாய்ப் பின்னுத் தங்கள்
வருமுறை மரபின் வைகி வளர்ந் துமங் கலஞ்செய் கோலத்
தருமறை முந்நூல் சாத்தி யளவிஞ்ஞல் கலைக ளாய்த் து
திருமலி சிறப்பி னோங்கிச் சீர்மணப் பருவஞ் சேர்த்தார். ()

ஆங்கு கோக்கித் தாதை யாருத்தம் மாபுக் கேற்பப்
பாங்குள புத்தூர்ச் சைவ பார்ப்பணச் சடங்க விப்பே [குந்
ரோங்குவே தியர்க்கு ணர்த்தி யுடன்பாடு தெரித்தெங் கேங்
தெங்குசீர்த் திரும ணஞ்செய் தினகிய மனத்தெ ரித்தார். ()

தம்பதி காவ னாரின் முன்புரி சடங்கெ லாஞ்செய்
தெம்பதி நம்பி யொப்பொன் றிலாமணக் கோலங் கொண்டி
தம்பதி யாதற் கெய்தத் தரும்பதித் தவம்பே றுய்ய
வெம்பதி வினைக ளெய்ய விருங்கடி விசைத் து சென்ற. ()

வரவெதிர் வரிசை மல்கச் சடங்கவி மறைமோ கோற்பப்
பாவையோர் கதிமேற் செல்லும் பரிசினப் பனவ நிழ்கோர்
கிரமண மண்ட பத்திற் சென்றென யுயர்க்கொண் ஞான
ஞரவன்னீ ற்றிருந்தெய்வக்கொ ளுவையார் குறிக்கவல்லார்.

இவ்வியற் சுபழு கூர்த்தத் தெங்குல தெய்வ நம்பி
திவ்விய மணச்ச டங்கு திகழ்தாத் தொடங்கிச் செய்யு
மவ்வுழிக் காரிலே யின்க ணருவிய வண்ண லாங்கே
தைவிக மறைமோ னுகிச் சார்த்தனன் நதித்தாட்கொள்வான்.

சுந்தரச்சருக்கம்.

வேறு.

வந்தருளச் சிவமறையோன் பணஞ்செய் கோலம் வகித்தரு
ளச் சிவமறையோன் மாட்டு வந்தாங், கந்தமொழி கேண்டி
னிறை சபையின் மிக்கீ ரிவனமது மெய்யடிமை யெமது
தொண்டு, கந்தமொழிப் படிபுரியுங் கடப்பா டன்றி நண்ணு
கதந் தாமிவற்கு நடவா தொன்று, முந்துதொடர் பென்று
முள திவற்கெ மக்கு மொழிசரத மாவணஞ்சொன் முறையி
னென்றான். (ருக)

வேறு.

* மாசிலா மாடில் வந்த வள்ளல்வே தியனை கோக்கி
கேசமுன் கிடந்த அந்தை நெகிழ்ச்சியாற் அரிப்பு நீங்கி
மாசிலந் தணர்தன் வேகீரு ரந்தணர்க் கடிமை யாதல் | ருத்
பேசனின் றுண்ணைக் கேட்டோம் பித்தனோ மறையோ நென்

* பித்தனு மாக பின்னும் பேயனு மாக நீயின்
மெத்தனை நீங்கு சொன்னா யாதுமற் தவற்றா னானே
னத்தனைக் கெண்ணை யொன்று மறந்திலை யாகி னின்றா
வித்தகம் பேச வேண்டாம் பணிசெய வேண்டு மென்றார்.

வேறு.

ஆகிலென வேதெனச்சொ லடைபிற் ருஞ்சி வாரியசந் ததி
யென்ன வருளின் வாய்மைத், தேதியிலொப் பருப்பெய்
மைச் சிறப்பு நீடச் சிவசாதித் கயலாய திசைமு கத்கீதான்,

வாசலென்னைவ திகமறையோர் வடிவே யாங்கு வந்தமறைந்
கெழவனுரு வென்ன யார்க்கும், பேசுயர்வு மதிற்ருழ்வுந் தே
ற்றி யாங்கெம் பிரான்பணிக் செயவேண்டு மென்று பேசும்.

ஆனைமொழி யருட்டொடர்முன் பற்றி யீர்ப்ப வாங்கொழு
ந்து பாங்குறச்சென் றருள கம்பி, பேணுமறை யாவனோட
வுடன்பி னோடிப் பிதாமகற்கா னோலைகொளல் பிழையென்
ருங்கத், தானுக்கையா வணம்வாங்கிக் கிழிப்ப வற்குந் குளி
லா வடிமையெனுந் தன்மை யாரும், காணவியக் கினைகன்று
வெண்ணெய் நல்லூர்க் கவின்மறையோர்க் தேறுமெனக்
கழறி யேக. (௧௦)

அவனைவிடா தூடனாக வெமையா ணம்பி யாருர ரண்ண
லுமாங் கலையார் முன்னே, யவனைவிடா வழக்குணாப்ப
வனைய மன்றத் தந்தணரா ரூரர்குலத் தான்ற தென்னமைத்,
சிவனைவிடாச் சிருணர்ந்தோர் முன்றி லென்று தேற்றுகை
னக் காட்டிடவச் செய்ய வேலை, சிவனைவிடா வச்சபையா
ரேவ லான்முந் செழுந்தவந்தோர் கரணன்வா கிப்பதானுள்.

வேறு.

* அருமறை நாவ லாதி சைவனா ரூரன் செய்கை [பால்
பெருமுனி வெண்ணெய் நல்லூர்ப் பித்தனாக் கியானு மென்
னருமுறை மாபு னோரும் வழித்தொண்டு செய்தற் கோலை
சிருமையா லெழுதி நோர்க்கே விதற்கிவை யென்னை முத்த.

வேறு.

எனுமுனாகேட் டனர்மேலுஞ் சாட்சி யாய்க்கை பெழுத்தி
ட்டார் பெயர்களும்பின் னிசைப்பக் கேட்டா, பிணையபெரு
முதியருஞ்சாக் கிரக முத்தியகன் துரிய சாக்கிரத்துந் முங்கு
மெய்யே, பிணையசெய லென்றிடகின் பிதாம கன்ற னெழுத்
தோவென் றுறகோக்கித் தெரிதி பென்று, பிணையமுதி யவர்
நம்பி யின்பா லன்பாற் பேணியெழு மனக்காதற் பெருமை
(க.ந.)
காட்ட.

நதியிதழி மதிகாந்து போந்த வந்த னுனனுமான் கதுவினவி
நன்றின் வோலை, முதியவெழுத் திவனேகா னுறவல் னா
னம் முதாலை வரைந்தகொணு முற்றும் பார்த்தும், மதியி
சைசம் மதியுணாயி னென்ன வாங்கே வாவைழத்தொப் புண
ர்ந்தடிமை வாய்வை கூற, விதியிதுவென் றுடம்பாட்டி னம்பி
யுண்ணைவிளக்கிழிசை யாவற்குடர்மா னிருப்பையோர்ந்துப்.

நம்பியா ரூர்ருவன் குணமுன் னாயநாடரிய பீடரிது காடி
காடித் தம்பிரான் குழர்மேற் காதல் கூருந் தன்மையா
லம்பழையோர் தந்ததாட் கொள்ளு, பெய்கிரான் முதலோ
க்கி துமக்கின் னூரேல் யாவற்காட் நிகவெனச்சென் தீருந்
பொற் கோயி, னுப்பாரர் பதிமறைத் து லிடைமேற் குன்றி
யொவிர்தரக் கண்டிசைஞ்சுநம்பிக் குணர்த்து மெய்யான். (

வேறு.

* முன்புநீ நமக்குத் தொண்டன் முன்னிய வேட்கை கூர்ப்,
பின்புநம் மேவ லாலே பிறந்தனை மண்ணின்மீது, துன்புறு
வாழ்க்கை நின்னைத் தொடர்வறத் தொடர்ந்து வந்து, நன்
புல மறையோர் முன்னர் நாந்ததித் தாண்டோ மென்றார்.

* என்றெழு மேசை கேளா வீன்றவான் கனைப்புக் கேட்ட
கன்றுபோற் கதறி நம்பி கரசர னுதியங்கந்
துன்றிய புனகமாகத் தொழுததை தலைமே லாக
மன்றுவீர் செயலோ வந்து வலியவாட் கொண்டதென்றார்.

* எண்ணிய வோசை மைத்தும் விகம்பிடை கிறைய வெங்
விண்ணவர் பொழிபு மாரி மேதினி கிறைந்து வீரம் [தும்
மண்ணவர் மகிழ்ச்சி பொங்க மறைகளு முழங்கி மார்ப்பா
வண்ணலை யோலை காட்டி மாண்டவ ரருளிச் செய்வார். ()

* மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்முண்ட னென்னு நாமத்
பெற்றனை நமக்கு மன்பிற் பெருகிய திறப்பின் மிக்க
வற்சனை பாட்டே யாகு மாநலான் மண்மே னம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடு தென்றார் தாமதை மாகிம் வாயார். (௬௬)

வேறு.

அருச்சனைபாட் டேயாகு மென்னுந் தேற்றத் தாதிசைவர்க்
கான்மார்த்த பரார்த்த மாய, வருச்சனையேருவதருமழுக்கி
யாங்க மாநலின்வ் வழியேகொண் டமைவி னம்பி, வருத்திவி

ஹை தீக்தமிற்ப்பாட் டமுது னைத்தற் கருத்திவரு செயற்கி
டையு ருரு மென்னு, மருத்திதெரித் திருமடவார் வாஞ்சை
யாலன் தவனியிற்செல் வித்ததென்வா யறினித்தானால். ()

வேறு.

* தேடிய வாயனு மா.லுந் தெளிவுரு வைந்தெ முத்தும்
பாடிய பொருளா யுள்ளான் பாபுவாய் நம்மை யென்ன
நாடிய மனத்த ராகி நம்பியா னூர் மன்று
ளாடிய செய்ய தானை யஞ்சலி கூப்பி கின்று. (௭௧)

* வேதிய னாகி யென்னை வழக்கினால் வெல்ல வந்த
ஹதிய மறியா தேனாக் குணர்வுதந் தூய்யக் கொண்ட
கோதிலா வழுதே யின்றுன் குணப்பெருங் கடலை நாயேன்
யாதினை யறிந்தென் சொல்லிப் பாபிகே னெனமொ ழிந்தார்.

* அன்பனை யாருளி னோக்கி யங்கண ராருளிச் செய்வார்
முன்பென்பப் பித்த னென்றே மொழிந்தனை யாத லாலே
யென்பெயர் பித்த னென்றே பாபிவா யென்றார் கின்ற
வன்பெருந் தொண்ட ராண்ட னள்ளலைப் பாட னுற்றார். ()

வேறு.

* கொத்தார்மலர்க் குழலாஸொரு கூறாடி யவர்பான்
மெய்த்தாரினு மினியானையவ் விபானுவலர் பெருமான்
பித்தாரினை ஆடியெனப் பெரிதாந்துருப் பதிக
மித்தாரணி முகலாமுல கெல்லாமுய வெறித்தார். (௭௨)

- * முறையால்வரு மதார்த்தாடன் மொழிமித்தள முதலிற்
குறையாகிலே மும்மைப்படி கூடுங்கிறு பையிடு
னிறையாணியி லிசைகொன்புணர் நீதிப்புதழ் வகையா
லிறையான்மகி றிசைபாடின னெல்லாக்க கில்லான். (எடு)
- * சொல்லார்தமி றிசைபாடிய தொண்டன் தனை யின் னுள்
பல்லாறுல கினிளம்புகழ் பாடென் றாறு பரிசு
னல்லார்வெண்ணெய் கல்லா ருட் கிறைமேகிய கற்ப
னெல்லாவுல சூய்ப்புற மெய்தானருள் செய்தான். (எசு)
- * ஆயலோர்தன முயல்வார்பிற னன்றோண மழியுத்
செயலாணிகழ் புத்தூர்வரு கிவ்வையான் மகளு
முயர்காவலர் தனிகாதனை மொழியா துணர் வழுமித்
பெயராதுயர் கிவலோகமு மெனிகாம்பனை பெற்றான். ()

வேறு.

எவ்வகைய சொற்பொருளுஞ் சத்தி சிச வெணுந்தருதி
வாய்மைகிலே யினைத்தேந் தற்க்கா, திவ்வியசிர் மாமலைய
வாக் கியத்து ணின் னு திகழ்தலிக்கு வெல்லாமுஞ் கிவனை
யென்னு, மவ்வியல்பு தேற்றிசீ ருத்தி சத்தி னாயபல பல
வகைச்சொல் லனைத்து மொன்றிச், செவ்வியி னாக்தெழு
த்தின் பொருளே யாய கிவையாயிச் சிறத்தொளிருந் திற
த்தி னுலோ.

(எ.அ)

உறவுபகை கொதுமன்முத லொன்று மோர தொருநு
னைப் பெருவெள்ள மோவா தென்னும், பெறவுமிக்க னொ

வைக்குமருள் பெற்றி யாலோ பேணுமடி யவர்பாது பிழை
செய் தாலுஞ், சிறிதுமவை திருவுளங்கொ ளாமையாலோ
செப்பரிய பற்பல்பொருட் சிறப்பி னாலோ, வறிவர்தொழு
நம்பிகடாம் பித்தா வென்றே யழைத்தருளிற் றென்றடியா
ரன்பு கூர்வார். (௭௯)

இவ்வகைபல் பொருடருமா மதுவென் றேதா னின்பகத்
துற் றமைதெனிக வென்றே யெம்மா, னவ்வுணாமேற் பேய
னுமா ருகநா ணெனென் றதுபெயராச் சாதனத்து மமைத்
துப் பாவுந், திவ்வியவம் முதல்கொண்டே பாடென் றுனஞ்
சேக்கிழார் பிரானுமது சிறமேற் கொண்டே, யெவ்வமகன்
றுயவுலகம் பித்தர் வார்த்தை யெனத்தாழு மப்பெயராங்
கிசைத்தா ரென்ப. (௮௦)

இவ்வாறும் கொருமணத்தின் னொடர்பு நீக்கி யியலிசைச்
செந் தழிழருட்பா வென்னும் வாய்மைச், செவ்வாதி மறை
வடித்த சாராற் சார தேவாரப் பணியானவ ரதச்செம் பூசை,
யெவ்வாற்றி னாகினுங்கொண் டருளு நீச னிருமணம்பின்
புரிமனங்கண் டினிச்செய் விப்ப, தவ்வாற்றி னியதிகடந்
தூட்டா கன்ம மாளிகட்கப் பயனெனத்தீதற்றருளே யென்ப.

பல்லாறு நம்புகழீ பாடென் றீசன் பணித்தருளந் திருவி
ஸாயாக் கலியே பற்றி, நல்லார்மன் திருவெண்ணெய் நல்
லூர் லின்று நடந்தருளித் தாமதுதிரு நாவ லூர்வந், தல்லா ரு
மணிகண்டத் தடிகள் பொற்சே வடிகள் பரா யாட்கொண்ட

- * முறையால்வரு மதூர்த்துடன் மொழியிந்தன முதனித்
குறையானிலை மும்மைப்படி கூடுங்கிழ மையினு
னிதையாணியி லிசைகொன்புணர் நீடும்புகழ் வகையா
லிதையான்மகி ழிசைபாடியன னெல்லாகிக ரில்லான். (எரு)
- * சொல்லார்தமி ழிசைபாடிய தொண்டன் றனை யின் னும்
பல்லாறுல கினினம்புகழ் பாடென்றுறு பரிவி
னல்லார்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டிறைமேவிய நம்ப
னெல்லாவுல குய்யப்புர மெய்தானருள் செய்தான். (எசு)
- * ஆயலோர்தவ முயல்வார்பிற ரந்தேமண மழியுஞ்
செயலானிகழ் புத்தூர்வரு சிவவேதியன் மகளு
முயர்நாவலர் தனிகாதனை யொழியாதுணர் வழியிற்
பெயராதுயர் சிவலோகமு மெனிகாம்பவகை பெற்றான். ()

வேறு.

எவ்வகைய சொற்பொருளுஞ் சத்தி ஈச னெனுஞ் சருதி
வாய்மைநிலை யினைத்தேற் றற்கோ, திவ்வியசீர் மாமறை
வாக் கியத்து ணின்று திகழ்தனினு வெல்லாமுஞ் சிவனை
யென்னு, மவ்வியல்பு தேற்றிகிசீ ருத்தி ரத்தி னாயபல பல
வகைச்சொல் லனைத்து மொன்றிச், செவ்வியசீ னாந்தெழு
த்தின் பொருளே யாய சிவமேயாய்ச் சிறந்தொளிசூந் திற
த்தி னாலோ. (எஃ)

உறவுபகை நொதுமன்முத லொன்று மேரார தொருகரு
னைப் பெருவெள்ள மோவா தென்னும், பெறவுயிர்க ளெ

சுந்தரச்சுருக்கம்.

எரு

வைக்குமருள் பெற்றி யாலோ பேணுமடி யவர்யாது பிழை
செய் தாலுஞ், சிறிதுமவை திருவுளங்கொ ளாமை யாலோ
செப்பரிய பற்பல்பொருட் சிறப்பி னாலோ, வறிவர்தொழு
நம்பிகடாம் பித்தா வென்றே யழைத்தருளிற் றென்றடியா
ரன்பு கூர்வார். (எக)

இவ்வகைபல் பொருடருமா மதுவென் றேதா னின்பகத்
துற் றமைதெனிக வென்றே யெம்மா, னவ்வுணாமேற் பேய
னுமா குகநா ணேனென் றதுபெயராச் சாதனத்து மமைத்
துப் பாவுந், திவ்வியவம் முதல்கொண்டே பாடென் றுனஞ்
சேக்கிழார் பிரானுமது கிரமேற் கொண்டே, யெவ்வமகன்
துயவுலகம் பித்தர் வார்த்தை யெனத்தாழு மப்பெயராங்
கிசைத்தா ரென்ப. (அ௦)

இவ்வாறிங் கொருமணத்திங் றொடர்பு நீக்கி யியலிசைச்
செந் தமிழருட்பா வென்னும் வாய்மைச், செவ்வாதி மறை
வடித்த சாராற் சார தேவாரப் பணியனவ ரதச்செம் பூசை,
யெவ்வாற்றி னாகினுங்கொண் டருளு மீச னிருமணம்பின்
புரிமனங்கண் டினிச்செய் விப்ப, தவ்வாற்றி னியதிகடந்
தூட்டா கன்ம மானிகட்கப் பயனெனத்தேற்றருளேயென்ப.

பல்லாறு நம்புகழ்நீ பாடென் றீசன் பணித்தருளுந் திருவி
ரையாக் கலியே பற்றி, நல்லார்மன் றிருவெண்ணெய் நல்
லார் ின்று நடந்தருளித் தமதுதிரு நாவ லார்வந், தல்லாரு
மணிகண்டத் தடிகள் பொற்சே வடிகள் பரா யாட்கொண்ட

வருமை பேணிச், சொல்லாருந் திருப்பதிகம் வெண்ணெய்
நல்லூர் தொடர்புறவாய் மலர்க்தருளித் துதித்துவாழ்த்தார்.

ஆங்கரிதி வீங்கிவழி யடியார் சூழ வருத்திநிகத் திருத்து
ஹையு ராமலன் கோயில், பாங்குறவுட் புக்கிறைநஞ்சிச் செக்
கார் வேணிப் பரமகிழை தவகெறிதந் தருளு கென்னத், தே
ங்கமழ்பா சுரந்தொறுநீற் றமைத்தி யாண்மிகு சீவகதந் தா
மின்மை தெளியப் பாடித், தாங்குபகீத சந்திகழ்வி சாகநா
ள்வை சாகமதி தனிந்பெறுபு சார்ந்து வாழ்த்தார். (அ௩)

அன்னாளின் பின்னா னா மனுட நாளங் கரிதகன்று திருவதி
கை வீரட் டானத், தெக்காதன் திருவுருக்கண் டிறைநஞ்சு
மார்வ மீர்த்திடவுந் திருநாவுக் கிறைமொம் வாழ்வு, லைக்கா
ண்மென் மலர்மணக்கு முழுவா தத்தொண் துதித்தொண் பி
பதித்தொண் பி கவின வாய்த்த, அின்னுந் துதித்தலமா மிதி
த்த லம்மா வேற்புடைத்தோ நடுங்குமுள மென்றுட் கொ
ண்டார். (அ௪)

அத்தகைய திருவுளங்கொண் டருளு கம்பி யானூர் திருவ
திகை யணித்தா யோங்கு, தித்தவடத் திருமடத்திற் பரிசு
னங்க டிருத்தொண்டர் குழாஞ்சூழச் சென்று சேர்ந்து,
முத்தர்மனத் தமரதிகை முகல்வன் பாத முளரிதிரு ள்ளம
ருவ மோனா னந்த, சுத்தவறி தூயிலமர்க்தார் பாங்க றே
னைத் தொண்டருந்தந் தொண்டியற்றித் தூயின்று ராங்கே.

சுந்தரச்சருக்கம்.

வேறு.

- * அதுகண்டு வீரட்டத் தமர்ந்தருளு மங்கணரு
முதுவடிவின் மறையவராய் முன்னொருவ ரத்யாமே
பொதுமடத்தி னுட்புகுந்து பூந்தாரான் திருமுடிமேற்[ரூர்.
பதுமமலர்த் தான்வைத்துப் பள்ளிகொள்வார் போற்பயின்
- * அங்கிலையா ரூரணுணர்ந் தருமறையோ யுன்னடிபென்
சென்னியில்வைத் துணையென்னத் திசையத்யா வகைசெய்த
தென்னுடைய ஏற்புக்கா ணென்றருள வதங்கிசைந்து
தன்முடியப் பால்வைத்தே துயிலமர்ந்தான் தமிழ்காதன்.()
- * அங்குமவன் திருமுடிமேன் மீண்டுமவர் தாண்டீட்டத்
செங்கயல்பாய் தடம்புடைகுழ் திருநாவ லூராளி
யிங்கென்னைப் பலகாலு மிதித்தநீ யாரென்னக்
கங்கைசடை கரந்தபிரா னதீந்திலையோ வெனக்கரந்தான்.
- * செம்மாந்திங் கியானத்யா தென்செய்தே னெனத்தெளிந்து
தம்மாளை யத்யாத சாதியா ருளரேயென்
தம்மாளைத் திருவதிகை வீரட்டா னத்தமர்ந்த
கைம்மாணி னுரியாளைக் கழல்பணிந்து பாடினார். (அக)
- பாடியருள் பெற்றனைய தித்தவடத் திருப்பதியின்
மாதொழுது திருக்கெடில மாநதியின் தாநீரிந்
பிடுமவை கதைமுழுகிப் பேணியவப் பதியமர்ந்த
சேடிதழி முடியாதி திதம்பரநா யதற்பணிந்தார். (கூ0)

இத்தலைநம் முடித்தலைத்தி னெத்தைதிரு வடித்தலைநம்
 வைத்தருளி மறுக்கவுநாம் வழங்கியதென் மருமைக்கேஇச்
 சித்தநெடுந் தாவணைய தித்தவடத் திருமடத்தி
 னத்தனைநா டொறுபிறைஞ்சி யருள்பாடி யமர்த்திருத்தார்.
 அறிவுபொறை யடக்ககிளை யருள்வாய்மை யகந்துய்மை
 நெறிவிரத சியமாதி கிறைகுணமுந் னெருஞ்சுங்கமைத்தா
 செதியருளாந் சைவநெறிந் சேர்க்குதுதிருத் தொண்டமுழு
 துறுமாரி னிறையன்பி னெருவாது புரிவார்க்கும். (௭௮)
 அரியனவாஞ் செயல்களின்கி சரியொய கிரைந் குளாந்
 புரியதிகா ரத்தலைமை பூண்டபுரா ணாதிகமால்
 விரிமறைமால் விவர்த்தா தும் விபுத்தச சிருவருக்கு
 மெயிரிடைநின் மருத்தவழை மியந்றுமகா விருடி கட்டரும். ()
 அகம்புறமுஞ் சிவார்ச்சனைசெ யருத்தவர்க்கு மாதாம
 முகம்பாவித் தடந்துகழு முனைநெறிந் வினிதாமருத்
 சகம்பாவு சிவபோக சாதகர்க்கும் போதகர்க்குத்
 ககம்பெறமுன் காண்பரிய துணையடித்தா மணமலர்கள். ()
 அரியதவ மதற்கெனவே ரணுந் துணையும் புரியவே
 பரிசனமும் புடைதூயிலப்பன் னிகொண்டாரொருவர்முடிச்
 சிரம்வலிய மறுத்திடவு மறுத்திடவுந் திறப்பாமை
 மருமலரா மெனிலவாந்தம் வாய்மைவழுத் துகரெவரை. ()
 இருக்கவில் தாங்கவார்க்கவ் விணையடித்தா மணகிடைப்பித்
 துருக்ககிழ் வித்துளவிச் சித்தவடத் துத்தமச்சீர்ப்

சுந்தரஞ்சுருக்கம்.

பெருங்குழைப் பதைமெந்துப் பெரியவர்க்கு மரியதெனிற்
சுருக்கவழி வெனுமினியான் சொல்லாமை துரிசாமோ. ()

இத்தனிமா வித்தவடத் தினிதமர்ந்த வெந்தடிதன்
சத்தியனா னைந்தத் தனிமுதலே தாமாய
வந்தனென்ற திருமம்பி யானா பாங்ககன்று
மத்தியிந்பலே தலம்பணிந்து வளர்தில்லை வனம்புகுந்து. ()

பொற்பொதுவிற் திம்மான்செய் புரிதிதலைத் தொழிடைங்
புற்புகுது சொற்பதிக மதுபாடப் பொதுநாதன் [தண்
பொற்புதிதை தென்பனைஞற் பொருவாதந் திருவாளு [தே.
நிம்புகுகன் தருண்மொழிவா னிசைநிரத்தின் பிசைபுனைந்

அருளிற் தீயாக்கை வருள்பாடி யவனருளாத்
திருமும் பாலவாயர் திருமணம்பெற் தருண்மணக்கும்
பொருதத் திருத்தொண்டத் தொலைபாடிப் பொன்பணியா
வேறுத மீராசாங்க விவிலை மேலிலங்க. (க௦௩)

தம்பிரான் குறுசெனத் தருகாதத் திருகாம
முப்பிரா னருளுறம்பெற் குருவாது திருவாளுர்
தம்பிரா தனதலமாத் தங்குபுறத் தென்குறிது
முப்பிரா குப்பிரவ வொண்டபிழ்வாய்த் தொண்டமந்தே.
கங்குலாவிற் குண்ணை புழ் தென்பவை அறிந்துத்தித்
தருமபட கம்பாங்கிற் தலையணையி னிலைசெங்க
குறைகிறி நதுரிந்பொன் குருக்கபல வயந்தெந்ததுத்
சகர்வாழ வொற்றிபூர்த் சங்கலையர் மணஞ்சார்த்து. (க௦௪)

உலகமெலாந் தனக்காளா யுடையவதீ தப்பொருளை
யிலகுறுதன் றாதாளா யேகுவித்தாற் றாடுபுகூஉக்
குலமதலை முதலைதரக் கொடுப்பித்திவ் வாதியபன்
னலனிறையற் புதச்செயல்க ணடைபெறுசெந் நமிழ்பாடி.
அருட்பாவி னசையாலே யவனிபுகுந் தியநாதன்
விருப்பார நிறைவித்து விரிஞ்சனரி மாலாதி
சுருப்பாடு மலரலங்கற் சுரர்பணிந்தவ் வரனானை [ந்றை.
யொருப்பாடு புகன்றுடன்சா ரொண்களித்திண் வெண்களி
எதிர்நிறுவித் திருக்கயிலைக் கெழுந்தருளு கெனவேண்ட
வதிர்கயமேல் கொண்டருளி யவ்வமரர் குழந்துவர
முதிருணர்சே ரேசனையுண் முன்னுநின் றெழுந்தருளிக்
கதிர்முடிவேந் துறமுன்னர்க் கயிலாயத் துட்புகுந்தார். ()
வந்தனையோ வென்றிறைவன் வாய்மலர்ந்து பன்னெடுநா
ளந்திலகன் றவனியுற்ற வாராமை வெளிக்காட்ட
மந்திரமா முனிவரெலாம் வருதடையா தேனுமிலா
திந்தவிடத் திறையேபோ லெய்துமிவ னாரென்ன. (க௦௫)
நந்தமரா ரூரனென நகைமலர முகமலர்ந்து
தந்தனிவாய் மைமுழுதுஞ் சாற்றுகையுட் போற்றியவைந்
துந்தபர சிவனெனவே யுடன்கொள்ள வாலால
சுந்தரராய் முன்போலத் தொழுதமர்ந்தார் வன்னெண்டர்.

சுந்தரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் நூசுடு.

பலகதைச்சருக்கம்.

அக

பலகதைச்சருக்கம்.

முன்னுளிற் சலந்தரன்றன் றாமனைபாற் காம முதிர்மோக
முதுக்குறையை மூடமதி மான்று, பின்னுவ தவிர்வதொரு
சிறிதுமுண ராதபெற்றியனயுற்றுணர்வில்பேதையர்போன்
முகுந்த,னென்னோமுத் தொழிலிடையோர் தொழில்பூண்டி
விதிதேற் றிடுங்குவ னயுமனந் திரிந்துசலந் தரன்போன்,
றன்னோசென் றத்தெய்வக் கற்புடையாட் புணர்கா லவளு
ணர்ந்தாங் குயிரிழந்தாங் ககம்பதைத்தீ தறையும். (க)

மாலெனும்பேர்ப் பொருளிதுவே யென்னமன மான்றென்
மாண்பழித்தாய் பூண்பழியென் னுயிர்ப்பழியோ டேற்றாய்,
வேலியியல் புரப்பதலாற் பயிர்கவர்வ துண்டோ விதித்தவ
ற்றைத் திதித்தருளு மேதையெனன் றுணையோ, ஞாலமு
ரைப் பதைநன்று நன்றுசிறி தேனு நாணிலேநின் கோணிலை
யோ நயந்தளிக்குஞ் செங்கோன், மேலினியென் பலபுகன்
றீண் டெனக்கிழைத்த தீய வினைவசத்தான் மனையிழந்து
மிக்குலைகென் றுரைத்தாள். (உ)

பின்னூரிய தன்னரிய பெருந்தகைய கற்பும் பேதுற்ற தேயெ
னுநோப் பெருந்தாபம் வெதுப்பத், துன்னரிய வன்னியிடை
த்தோய்ந்தனைய தூலந் தொலைத்தருளாற் றாயபரஞ் சோதி
மய மானா, ளின்னிலேநோர் கண்டபினு மென்சொல்கே னந்
தோ ஹிந்திடுமப் பிருந்தையுட லெரிசாம்ப ரிடைவீழ்ந்,

தூன்னரிய பெருமால்கொண் டன்னவன்பேர் பலகா தூனா
த் தூனாத்தாங் கலமுதல்கேட் டொண்கமலத் திருமான். ()

தன்னுரிய தலைமகன்மேலா கந்தவிர்த்தாங் கவஞ்சுன் தனைப்
பிரியா வகைமணந்து தழுவுகிலே வேண்டி, யென்னினிநாற்
புரிசெயலென் தனைத் தூபல தலங்க ளொங்கணுஞ்சென் தின்
னலொழி பின்றியிடர் நீடி, முன்னரிய தவப்பயனாற் பன்
னரிய பெருஞ்சீர் முற்றுகிறை சித்தவாட முதுககரம் புக்
காங், கண்ணசிவ காமிதிரு வடித்தூணேமே தூணையா யடுத்தி
றைஞ்சி வடித்தவிரந்த வருந்தவங்கள் புரிந்தாள். (ச)

கொரிதிரு வடிநானாங் கருத்தூறப்பூ சித்தித காலைபுரி யரு
ந்தவமுட் கனிவுறச்செய் தீர்ப்பச், கிணவாயல னுட வவா
ஞ்ப் பிரசன்னை யாகத் திருநக்தி தூணவிடுத்தத் திருமலை
யழைத்தாங், கவன்மயனீத் திருந்தூய்வை முழுதூயினித் தவ
ட்கே யருமணஞ்செய் வித்தனனத் திருவருளா லனைய, திவ்
யாகர் பிரசன்ன விலக்குமிமா புரமென் திருப்பெயர்பெற்
றுள தின்னுஞ் செப்புவது கேண்மின். (ரு)

வேறு.

மலயமுனி வில்வலனே வாதாங் வதம்புரிந்த மாட்சி யா
ண்டு, கிலேகுலையா தருந்தவங்க ணிகமுலகிற் திகழுறச்செய்
நிலைய தேனுங், கொலைசெய்ப்பட் டார்பிரம குலவிந்துந்
பவராய கொள்ளை யாலக், குலகலனோர் வறப்பிரம கத்தி
யரு ளாலவகித்துக் கொண்டான் மன்மீனா. (சு)

பிரமகத்தி யேற்றருள்சீர் பெறுமுனியாங் குறுமுனியப்
பிரிவு வேட்டுப், பாவுசிவ தலம்பலவும் பணிந்தினிப சித்த
வடப் பதியின் மேனி, விரவுசிதம் பரநாதன் வியன்றனியி
னபிமுகநீர் மேல்பால் வைகும், வரதடநீர் படிந்தெழிலும்
வருபிரம சாயையவண் மடிந்த தாலோ. (௭)

உவகைமனத் துள்ளுந வள்ளுநந் நீர்பினுந்தோய்ந் தூரிய
வாய, சிவகியமச் செயன்முடித்துச் சிதம்பரே சுரனடிகள்
சென்று தாழ்ந்து, நனிறுதிகள் புகன்றுசில நாளிருந்தா ரரு
டினேத்து நயந்து சென்ற, னவன்முமுகத் திருத்தடமாக்
ககத்தியதீர்த் தம்மெனும்பே ரடுத்த தென்றும். (௮)

விண்ணிறைமுன் கெளதமனால் வினையோனி கிறைவடிவான்
மெலிந்து வென்கி, பெண்ணிலபுண் ணியதலங்க ளெய்தியு
ந்தீ ராதாக விடர்மிக் கேங்கிப், புண்ணியமுற் பெரும்பய
னம் புனிதமலர் சித்தவடம் புகுந்து மேல்பா, னண்ணிய
கத் தியதீர்த்தம் புகுந்தாடி முன்னுடலி னுறி கின்ற. (௯)

புககினாயம் புகமாகப் படரொளிகண் டுடரொழிந்து பர
மா னந்த, மிகவெழுபு சிதம்பரப்பேர் விமலேசன் திருவடி
கண் மேனித் தாழ்ந்து, திகழ்வுதிகள் பலபுகன்று திருவரு
ள்பெற் குருவரிய சேணிற் சென்றும், ககமகிழ்வுற் நற
நெறியி னரசனித்து வாழ்ந்தனனவ் வமரர் கோமான். (௧௦)

சுந்திரன்முன் சுரகுரவன் சாயமரு டருநோயைச் சகிக்க
லாற்றான், சிந்தைகவன் தெத்தலத்துந் தீராதிச் சித்தவடஞ்

சென்று சூலை, நந்துபுனல் பருகுபுகோய் நசித்திடப்பெற்
குதிசிதம் பரநா தன்னுள், வந்துதொழு தமர்த்தருளை வழு
த்திவிடை பெற்றேகி வாழ்ந்தான் மன்னே. (௧௧)

மாதிரமோ ரெட்டினுயர் வாட திசைகா வலன்சித்த வாட முன்
சென்றும், காதிசிதம் பரநாத னருட்கழலன் புருக்குமனத்
தவனாய்ப் பன்னாட், மதறப்புத சித்தேத்திச் செயற்கருமா
தவம்புரிந்து சிந்தை யொன்றி, யாதாமேன்மேற்பெருக வாம
ரந்தனனும் கவற்கருள்வா வகில நாதன். (௧௨)

இமயமலை தருமமலை மீடமேவ விடையேந் பெறுகிற தோ
ன்ற, வமைவருமா னந்தவெள்ளத் தாழ்ந்துயெழுந் திரு
கணி ரகுனி பாய, வெமையுடையா யருளுகென வினைமயக்
கீழ்ப் பலமுடைதாழ்ந் தேத்திகின்றான், முனைவுலகுந் தரு
பரமன் முன்னியதென் பன்னுகென முனைமரிந் துழ்த்தே.

அனகவட திசையரசிங் கடிச்சிதந் தியம் கருளுகென வந்தனை
நல்கிக், கனகநவ நிதிமுழுதுன் கைப்பொருளா சூதகீதங்
காதற் றேழு, னெனவமர்கென் திணிதனித்தாக் கெண்ணி
யான யாவுமளித்தியாண்டுஞ் செல்லு, நனைமலர்புட் பகவிமா
னங்கதைமுற் தின்படைக ணயப்ப நல்கி. (௧௩)

எருகென விடையருளி யெழுந்தருளி மறைந்தருளி மீலிங்
கத் துற்றான், சேருடைவெள் விடையாதி திதம்பரநா யகந்
பணிந்து திசி யாசை, மீருலவத் தனியரக வீற்றிருந்தேய்

பிரானடிக்கே விளைபே ரன்போ, டோகைபெரு கியவாழ்ந்
தா னுத்தரமா திரக்காவ லுறுகு பேரன். (கரு)

திருத்தகுதா சிபமுனிதன் திருத்தணைய னும்வைன தேயன்
முன்னா, ளருத்தியதன் முய்முத்தாட் கடிமையாங் கொதி
மையற வகல்வான் சென்று, மருத்துகடங் கொணர் தருமா
வலிபெறுவா னிச்சித்த வடத்தின் மேனிப், பருத்தெழுமன்
பாதிசிதம் பரநாதன் டிருவடியிற் படரச் சென்றான். (கரு)

சென்றுதிரு முனந்தாழ்ந் துதிருந் துதுதி பலபுகன்று சிந்தை
வேட்ட, தொன்றவருள் கெனவேண்டி யொண்டவமாங்கொ
ருசிறைபுக் குஞ்ந்து வானீ, ரின் றியமை யாதெனவவ் விரு
ம்பதிய வாசிதிசை மேயி யாங்கட், டன்றனிமுக் கினிநீண்
டோர் தடக்குடி னைஞ் தேதாற்றினனச் சருன மீவந்தன். (கரு)

அஞ்ஞடினைஞ் கெருடநதி யாங்கெடி லநதியொனவு மருவியா
க்கை, புக்கொழுஞ் நறுஞ்சுவையப் புண்ணியரீர் தினமுந்
கிப் புனித னாகத், தக்கதவம் பற்பலநாட் டான்புரிகா லோ
ம்புரிய சைல நங்கை, பக்கமுற வாதிசிதம் பரநாத னெது
ருமவப் பதங்க ராசன். (க.அ)

எழுந் துதிரு வடிமலர்தாழ்ந் திறைஞ்சியருந் துதிபாடி யின்
புந் குடி, யழுந் துதுய ரொழிந்தினிய வருள் புரிய வருபெ
சிய வரிவை மேர்பாற், நழுந் துரிய வேழைபுரி தவமிது
வே சுரர்முனிவர் தமக்குங் கிட்டாக், கொழுந் துமதி வே
ணியநின் குலருப தரிசனகைர் கூட்டிற் றெந்தாய். (க.அ)

திருவருளின் பெருவெள்ளஞ் செலுத்தவெழுந் தருளிய
வித் திறமென் சொல்கே, னருண்முதலே யெனத்துதிக்கு
மத்தகுபுள் ளரதனையாங் கமல னோக்கி, வருதிகக பதியுன
க்கு வானமுதஞ் சென்றுகொடு வருபே ராற்றன், மருனியநீ
புரிதவத்தான் மகிழ்ந்தனம்வேட் டாங்கதானீ வாய்ப்பதாக.

இத்திருவெண் ணீறுதரித் திம்மனுவுச் சரித்தேகி யெண்ண
முற்றிக், கத்துருவென் பாட்கடிமைக்கடுந்தொழினின்றாய்
செயலைக் கழற்றி வாழ்கென், றுத்தமவெண் ணீறளித்தாங்
ருரியதிரு வைந்தெழுத்து முணர நல்கி, யத்தனெழுந் தரு
ளினனாங் கச்செயலாற் றுபுகலுழ னவல நீத்தான். (உக)

போற்றுநாமந் நீற்றொளியப் புள் ளிறைதன் முகத்தென்றாய்
பொலியப் பெற்றான், றேற்றியவைந் தெழுத்தின் முனத் திற
ற்கருடப் பெயரினிது திகழப் பெற்ற, தாற்றவினிச் சித்தவ
டத் தடுத்திடர்நீத் தின்புற்றோ ரளப்பிலாழீதார், தாற்றரிதிவ்
வளவினிவித் தலப்பெருமை யுய்த்துணரும் தன்மைத்தாம.

சித்தவாட நகர்வாழி திருக்கோயி னித்தியமுந் திறப்புவாழி
யத்தளிவாழ் சிவகாமி யாதிசிதம்பர நாதரடிகள் வாழி
சுத்தபரம் பனாவாழி துவெண்ணீ ருதியபலீ ரெருதிவாழி
மெய்த்தகுதானெந் வாழிமேவிந் தானுளிருந் துவிளங்குவாழி.

பலகதைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆத்திருவிருத்தம் ௩௮௮.

உ
சிவமயம்.

ஆதிசிதம்பரேசர் பதிகம்.

திருமணக்குஞ் செல்வமெலா மணக்கு மெட்டுத் திசைம
ணக்கும் புகழ்மணக்குஞ் சிறப்பி னோங்குந், தருமணக்குங்
கொடிமணக்கு நீர்ம ணக்குந் தலமணக்கும் பலமலருந்
ததையும் வான்கோய், மருமணக்குந்தண் பொழில்கள் குழுஞ்
சித்த வடமணக்குஞ் சிவகாம வல்லி பாகத், தருமணக்கு
மருளாதி சிதம்ப ரேச னொளிமணக்குந் திருவடிக ளூன்னி
வாழ்வாம். (க)

நாவரச ருழவாரப் பணிமுன் செய்த நற்றலமென் றதிலைக
புகா நம்பி தன்பான், மேனியவன் றிருப்பள்ளி கொளுங்காற்
பாதம் விழைந்திருகாற் சிரஞ்சுட்ட விழித்து நீவிர், யாவ
ரென வறியாயோ வென்று சென்றோ னிலங்குசிவ காமவ
ல்லி ரீடத்தான் சித்த, மாவடமே வியவாதி சிதம்ப ரேசன்
மலரடிகள் பலமுறைமயம் வணங்கி வாழ்வாம். (உ)

வாகீசப் பெருமானார் தமக்கு முன்னே வந்தருளுஞ் சைவ
குல மணிப்பொற் தீப, மாகாத தெநிலக்கித் திருவெண்
ணீற்றை வைய்கெழுத்து முபதேசித் தவர்க்கு நல்கு, மாகா
தன் ஞானகுந் திலக மென்ன வருதிலக வதிதினமும் வழி
த்தொண் டாற்றிப், போகாம லமர்சித்த வடத்தின் மேவு
புனிதசிதம் பரேசனடி போற்றி வாழ்வாம். (ஈ)

அருண்மலியு நம்பியா ரூரர் முன்னு னடைந்துதிருப் பள்ளி
கொண்டாங் கமர்ந்த வாறே, தெருண்மலியுந் திருச்சங்கிதா
னந் தன்னிற் சென்றடியார் கண்களிப்பத் தெரிசித் தின்பப்,
பொருண்மலிய வமர்ந்தருளுஞ் சிறப்பிற் றுகப் புகல்கித்த
வடத்தமரும் புராண னெம்மா, னிருண்மலியு மிடற்முதி
சிதம்ப ரேச னிணையடித்தா மனாகணித மேத்தி வாழ்வாம்.

முத்தொழிலி னிடைத்தொழில்செய் முகுந்த முன்னோன்
முதுக்குறைவு குறைந்ததிக மேகனாகிப், புத்தமுதுங் கை
க்குமெழிற் பிருந்தை தன்னைப் புணர்ப்பதனாற் புணர்க்கிட
வும் பொன்றி டாமோ, கத்தையாகல் வித்தூரிய திருவை யா
ங்கே கடிமணஞ்செய் வித்தருளுங் கருணை முர்த்தி, சித்தவ
டத் திருக்கோயின் மேவு மாதி சிதம்பராக யகன்மலர்த்தாள்
சேர்ந்து வாழ்வாம். (ரு)

மாமறையோர் தமக்குயர்வு தருதற் கன்னோர் வழிவந்த
வில்வலன்வா தானி யானி, போமுறைசெய் தனைதோடம்
பூனு கென்னுப் பூட்டியது தனைநிகரும் புனித மேலோ,
னாமலய முனிக்ககல்வித் தவன்பேர்த் தீர்த்தமவிந்தாச்செய்
சித்தவடத் தமல னுற்றார், தோமகல வருளாதி சிதம்ப ரே
சன் றுணையடிக்கி முனைந்திறைஞ்சித் துதித்து வாழ்வாம்.

அன்னையுடன் பிறந்தவட்காற் தடிமை நீக்கற் கழுதுகொ
ணர் தரவானத் தடையு மாற்ற, தன்னையுற வந்துடப் பிரு
ங்க நாப்பட் டரிசித்தேத் தியாகருடன் தனக்கு முன்னோன்,
மன்னியவெண் ணீறளித்தாங் கமுது கொண்டு வருபவன்

தந் தருளித்த வாட்த்தின் மேவு, மின்னியசெஞ் சடையாதி
இதம்பரேசன் விரைமலர்த்தா மனாரிகேணத்தாள் விரும்பி
வாழ்வாம். (௭)

மருள்காட்டி யாவனாய் னாயல் தூட்டி வசமாக்கு மடவார்
தம் வாஞ்சை வீட்டி, மருள்காட்டி யதற்காட்டிப் பொரு
ளுக்காட்டி யன்புடையார்க் கின்பமெலாமமையக் காட்டிப்,
பொருள்காட்டுந் போதகிலைத் தொடர்பு காட்டிப் புனிதா
த்தா விதபோகம் பொருத்தக் காட்டித், தெருள்காட்டுஞ் சித்
தவடத் தாரு மாதி இதம்பரகா யகன்மலர்த்தாள் சேர்ந்து
வாழ்வாம். (௮)

திருவருளாற் தாமக்கித்த னூலை கோணபச் செற்றிடமுன்
நீமந்தானாச் செர்வை மென்னு, மருளியவா கீசருக்குத் திக்
கை செந்து மருங்கலுத்து வருதிலக வதுயார் வேண்ட,
வருளியுழ வாராளித் துதிவை செல்வா னவர்க்களித்த சித்
தவடத் தமலன் வா னோர், பபவிவழி பதிமாதி இதம்பரே
சன் பதமலர்க ணிதப ணுமிப் பணிந்து வாழ்வாம். (௯)

சந்துரன்வான் குருசாப கீசத்தன்மைதணப் பவடைந்திதை
ஞ்சவரு டத்தன் னுனைத், தத்தலைமேற் கொண்டருளித்
தனது தாமதச் சந்துரகீச கரமெனக்கொ டையாரின் வாரி,
மீத்திரன் கொதாசா பத்தை நீக்கி வீணிதருளுஞ் சித்தவ
டத் திதைவ னுளு தத்தவான் பணிமாதி இதம்பரேச னனை
மலர்த்தான் முடைவழுத்தி தமந்து வாழ்வாம். (௧௦)

உ

சிவமயம்.

சிவகாமியம்மை பதிகம்.

பூமகட்கு நாமகட்கும் போதமகட் குந்தனது பொருவின்
மூன்று, மாமலர்க்கட் பார்வைதஞ் வளர்செல்வம் பெரு
ங்கல்வி வரமெய்த் ஞான, மாமிவற்றை யுரிசெவைக்கு
மனித்தருளுஞ் சித்தவடத்தன்னை சேர்த்தார், தோமகற்றுஞ்
சிவகாம சுந்தரிசே வடிவணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (க)

எடுடைய மலரவன்மாந் கினிதருளுஞ் சித்தவடத் திலகு
மன்னை, காடுடைய வரன்சிவர ககியமெலா கிடைத்தொளி
ருங் காத்தாண் மாதா, பிடுடைய பிரபபுரப் பெருவாழ்வெங்
குலதெய்வப் பிள்ளை போற்றும், தோடுடைய சிவகாம சுந்த
ரிசே வடிவணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (உ)

அறம்வளரப் பொருள்வளர வவனிபெலாஞ் சுகம்வளர
வாமல ஞானத், திறம்வளர வத்துவிதந் சீர்வளர வருட்கா
ழிச் சேய்க்கந் நாளி, விதம்வளருந் திருமுலைப்பா னேர்க்த
னித்தாள் சித்தவட நிலவ மேவுந், அறம்வளருஞ் சிவகாம
சுந்தரிசே வடிவணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (ங)

ஆரணங்க னொருநான்கா லுருங்கலையா லானதியா லனக்க
லாகாக், காரணங்கந் பனைகடந்த தெளிசிலை பகவதிழக்

கண்ணி யென்றுஞ், சீரணங்கு சித்தவடத் திருக்கோயில்
வீற்றிருக்குஞ் செல்வி வான்மைச், ஞரணங்கொள் சிவகாம
சுந்தரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (ச)

சீதனவெண் மதிநிகருந் திருமுகமுங் கருணைபொழி திருக்
கண் ணோக்கு, மாதார்மடப் பிடிநடையும் வரதமுத னாற்கர
மும் வயங்கு மம்பு, சாதமலர்த் திருப்பதமுந் தான்காட்டிச்
சித்தவடத் தலத்தின் மேவுஞ், சோதிதிகழ் சிவகாம சுந்தரி
சே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (ரு)

சகமுமுதுந் தருமாதா சங்கரிகங் காளியிமா சலைமா தேவி,
சுகணையிப முகணையிரு சூமாரொனப் பெற்றருளுங் சூமரி
நீலி, பகவதியம் பிலைகொளி பரமசிவை சித்தவடம் பணி
ந்தார் யார்க்குஞ், சுகமுதவு சிவகாம சுந்தரிசே வடிகணிதந்
துதித்து வாழ்வாம். (சு)

மன்னுயிர்க்கு மும்மலவா தனைநீக்க மலபாகம் வருனித் தந்
கே, யன்னவற்றி னுடனாகு திரோதையாய்ப் போகமுமு
தருத்தி நீக்கிச், செந்நிலைக்குய்த் தருன்கருணி சித்தவடத்
தமர்ந்தடியிற் சேர்ந்தார் யார்க்குந், தன்னருட்செய் சிவ
காம சுந்தரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (எ)

சித்தவடத் திருக்கோயிற் சித்தவடத் திருக்கோயிற் சிவை
பொற் பாத, பத்திநெறி முத்திகிலைப் பாங்குறுமென் றறிஞ
ரொலாம் பரவ கின்றா, ளத்தகைய வருளினைமை யழைத்

துமல மகற்றியிரண் டற்ற வாய்மைச், சுத்தமருள் சிவகாம
சுந்தரிசே வடி-கணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (அ)

மதிதலைய மலர்க்கொம்பேமறைப்பொருளே சித்தவடமருவு
மன்னே, நதிதலைய கற்பகத்தி னறுங்கொடியே யருடியென
நாளுந் தாளிற், பதிதலைய ராமுகுந்தன் பங்கயனா தியவம
ரர் பணிந்தி றைஞ்சித், துதிதலையார் சிவகாம சுந்தரிசே வடி-
கணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (ஆ)

பரவிவழி பாடுபுரி பண்புடைமெய் யன்பினரிப் பாரின் மே
ன்மேற், பெருகுபொரு ணம்மனைவி பிறங்குமகப் பேறுமு
தற் பெற்று வாழ்ந்தே, யரியபா மோக்கமுஞ்சார்ந் ததுவா
கச் சித்தவடத் தமரு மன்னை, சுருதுபுகல் சிவகாம சுந்தரி
சே வடி-கணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (க0)

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருத்தொண்டர் பதிகம்.

கவுணியார்தந் தவநிலையே காழியார்த மேழிசையே கனிந்தா
ருள்ளத், தவிருமணித் திவன்வினக்கே யாரமுதே பேரரு
ளே யரிய மோக்க, சிவமயமே யெவருமுதத் திருமணத்
தைப் பெருமணத்திற் செய்த வாழ்வே, கவலுறுமென் பவ
மொழித்துன் கழல்புகுதும் வழியொழுகக் கருது வாயே.

மாதினியார் புகழனார் மதிமீன முரோகினிநாண் மலிய நோ
ற்ற, மாதவமே யுருவாகமாகிலத்தார் மேனிலத்தார் வழிபெற்
றேற, வாதாமுற் றரன்பணிகொண் டவனியின்க ணவதரி
த்த வமல வாழ்வை, மேதருவாகீசமணிவினக்கதனைத் துள
க்கமற மேவி வாழ்வாம். (உ)

சைவமலாற் சமனாதி சமயமெலாந் தருமிடர்யார் சார்ந்தா
ரேனு, முய்வரிதென் றுணர்த்தவரு னுந்தவம னுற்றவண்
வந் துறுவெஞ் சூலை, நைவுறவா வணிமுல நாளருள்பெற்
றதிசைநகர் நயந்து பாடித், தெய்விகமாண் சித்தவடத் தம
ர்நாவுக் கரசடிகள் சென்னி சேர்ப்பாம். (ங)

வானத்தார்க் கும்மருஞ்சின் மயங்கிழம்பே யருணிறைவா
கீச வாழ்வே, ஞானத்தாற் றொழுவர்சிலர் ஞானியர்யான்

ஞானத்தாற் றொழுகி லேனென், ஞானத்தாற் றுதித்தனைச் ச
ய்க் காமருந்துண் டாங்கெமக்கே யருள லோர்ந்து, மீனத்
தார் துன்னெறிக்கே யென்மனஞ்சென் றுலேழை யென்
செய் கேனே. (ச)

திருக்கயிலை திருக்கயிலைத் தீரருஞ்செல் லரியதெனத் தேற்
றற் கன்றோ, வருக்கமொடு முறுப்பிழந்து முந்தியுஞ்சென்
றனையல்லா லுறநீ யெண்ணி, விருக்குமிடத் ததுவருகிற்
கிதுவையாற் றிடைநிகழ்ந்த திறம்பூ தன்றே, பெருக்கருளே
வாகீசப் பெருந்தகையேவெம்பவகோய்ப்பேதிப்பாயே. (ரு)

அருட்கடலே குணக்குன்றே யடியடைந்தார் மிடியகற்றி யா
ருத் தேவோ, யிருட்கடுவுண் டசனெனன விற்புருவா யாய்
ந்தருள் வா கீச வாழ்வே, தெருட்கலைஞ ருண்ணவுண்ணத் தெ
விட்டாத தெள்ளமுதே தீயனேனை, வெருட்கொடியார் மய
லகற்றி மெய்ப்போத நெறிப்புருத விதித்தான் வாயே. (சு)

சித்திராயிற் சித்திராநாண் மணமொழிய வெண்ணெய்கல்
லூர்சென்று பாடி, மெய்த்திருத் துறைபூரி லுபதேசத் தவ
நெறியின் விசாகத் தேற்றும், சுத்தினமே யிரவிருக லரளி
ருகான் முடிசூட்ட வமர்ந்தாங் கின் றுஞ், சித்தவாடத் தனிற்
பள்ளி கொண்டருள் வன்றெண்டர்பதஞ்சிந்நைச்சர்ப்பாம்.

திருவாத நகர்மணியைச் சேவேறி மாவேறித் திகழும் வா
ய்மை, யுருவாதல் புரிமணியை யொளிமணியை யளிமணி
யை யுணரே னுள்ளு, மொருவாத குலமணியை யுண்மை

நெறி கடைப்பிடியா துலைத்த புத்தர், பெருவாதந் தெறும
ணியைப் பிரசமலர்த் தான் வணங்கிப் பேணி வாழ்வாம். ()

வேதகிவா காம்புகலும் விமலபா சிவனைசொல் வேந்தரெ
ன்னு, மோதிக்கீழ்த் துறத்திருநா ஷங்கரசென் மகாமதுவே
மொழியா தோடி, மோதிகனாற் சிவமயமா றிறையருளாற்
சித்தவடத் தெய்தி றின்பப், தூதியரு ளப்தூதி பொற்பதமே
யற்பொருளம் கீபாற்றி வாழ்வாம். (சு)

வான்பரவு தர்ப்பிளவல் னாகீசப் பெருந்தகையார் மதிக்கொள்
வேணி, வான்பரவு கொடியோங்க வகிலமுடிக் கிரதமென
வருட்டென் வேதத், தேன்பாவச் செயற்கேவு கருத்தாநற்
நிலவாதி னபர்தகத் செய்ப, வான்பரவு மலர்த்தானே தை
தொழுவார் ஸவகேதிக் கதிபெற் முகீா. (க௦)

உலகமெல்லா மீட்டி வொங்குணைவா நாமீட, ந ஷண்மை ஞா
னத், திலகவாதி றிக வகிலைனத் திருநாவுக் கரசமொனத் திகழ்
வா கீசர், குலமகவாய் வரப்பெரிது குறித்திழைத்தநெறித்
தவத்தின் குணநீர்வாய்த்த, புலனிகழ்மெய்ப்பெருஞ்செல்
வர் புகழனுர் பாதினியாப்பி போற்றி வாழ்வாம். (க௧)

மு ற் றி ற்று.